

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennytte forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Indbydelsesskrift

til

den offentlige Examen i Odense
Cathedralskole

i Juli 1846.

Statens pedagogiske Studiesamling
København V.

Indbydelsesskrift

til

den offentlige Examens

i

Odense Cathedralskole

den 21—30de Juli 1846

af

Prof. Mag. N. J. F. Henrichsen,
Skolens Rector.

J u d h o l d .

1. Om det Gottorpse Haandstrift af Lucretius.
2. Skoleefterretninger.

O d e n s e .

Trykt i M. C. Hempels Officin.

De
Dæn.-Søder. 1851.
G. H. Møgård 15

fragmento Gotorpiensi Lucretii,

Ad indicendum examen publicum mense Julio
in schola Othiniensi instituendum

scripsit

R. J. F. Henrichsen,
Prof., scholæ Othin. Rector.

OTHINIÆ.

Ex officina Hempeli.

MDCCXLVI.

Ex antiquis scriptoribus haud facile quisquam est, in cuius reliquias magis grassata sit doctorum viorum vel mala sedulitas vel effrenata licentia, quam in Lucretii libros, qui sunt de rerum natura. Verum qualis sit illius carminis critica condicio, quid et olim et nuper in eo tractando peccatum sit, non opus est uberius explicare post accuratissimam Madvigii disputationem de aliquot lacunis codicum Lucretii (Opusc. Acad. Vol. I p. 305 sqq.), in qua disputatione indicavit, quam rationem inire deberent, qui in Lucretio emendando operæ pretium facere vellent, et ipse exemplis aliquot propositis quid sana critica ratione et sagacitate proficeretur probavit. Sed quum omne emendandi studium a codicu cognitione proficiisci debeat, ut constet, quid praesidii e libris manu scriptis peti possit, quid ingenio et coniectandi sollertiae relinquendum sit, nemo ignorat, quam difficile nunc sit de codicibus ita iudicare, ut quid ubique in optimis legatur, exploratum sit. Omnes Lucretii codices nobis notos ex uno aliquo libro ad legendum difficult et iam corrupto derivatos esse, monuit Orellius (in Iahnii Annalibus Philol. III. 4 p. 86 not.) et post eum Mad-

vigius, qui (l. c. p. 308 sqq.) universam codicum condicionem diligentius describens recte optimos esse duxit Gotorpiensem et Lugdunensem eum, qui **Z** littera apud Havercampium notatur, proximos his, sed qui minus integrum et iam hie illie coniecturis mutatam archetypi scripturam exhiberent, Lugdunensem alterum (apud Haverc. littera **Y** notatum) et Bodleianum ¹⁾, reliquos autem, quos maxime secuti sunt recentiores editores, ex eodem quidem fonte ductos, sed coniecturis hominum, qui seculo XV codices interpolarunt, refertos et propterea plane negligendos. Verum illud molestissimum est in hac quæstione, quod ex antiquioribus iisdemque melioribus libris nullus adhuc ita collatus est, ut eius vestigiis satis tuto insistere possit emendatio. Omnis enim lectionum varietas petenda est ex editione Havercampii, qui vel ex iis codicibus, quos ipse primus contulit, pro suæ ætatis more non omnia, sed quæ ipsi graviora videbantur, et ne ea quidem satis diligenter notavit; nec post eum quisquam illos codices inspexit. Et maxime quidem optandum erat, ut aliquis nostra ætate iterum conferret antiquissimum illum Lugdunensem, olim Vossianum librum (**Z** Haverc., **M** Wakef.), qui integrum Lu-

¹⁾) Eiusdem familiae etiam videntur suisque quidam Lambiani codd., eodemque Vindobonense fragmentum ab Altero commemoratum (ab Endlichero in Catalogo bibl. Pal. Vin-dob. numero CXI notatum) pertinere putat Iosephus Siebelis in *Zeitschrift für die Alterthumsw.* 1814 p. 788; quod, quum mihi ad manum non sit Alteri editio, in medio relinquimus.

cretii carmen continet. Interea dum hoc sit, non ingratum erit iis, qui in Lucretio tractando versantur, alium librum minus integrum illum quidem, sed non minus bonum et fortasse vetustiorem diligentius cognoscere. Itaque operæ pretium esse putavi, Götterpiense illud olim omnium ore celebratum fragmentum executere, et hac oblata scribendi occasione eius condicionem describere lectionisque varietatem proferre constitui.

Ludere fortasse cuiquam et fabulam narrare videor, qui de Götterpiensi codice iamdudum in desperatis habitu me dicturum et ex ipso vetere libro petitas scripturas prolaturum profiteor. Sed salva est res. Mirum profecto huius libri fatum dixeris. Seculo XVII vetustate et præstantia sua quum alios viros doctos advertit, qui Götterpiensem bibliothecam adierant, tum Isaacum Vossium et Nic. Heinsium.¹⁾ Verum initio sec. XVIII bello orto inter Danorum regem et Götterpiensem principem quum illa bibliotheca neglecta iaceret, eius libri turbabantur, quidam fortasse etiam intercipiebantur et male habebantur: quamquam in illa rerum perturbatione non tanta eius calamitas fuisse videtur, quanta deploratur a Moshemio aliisque (Werlauff I. c. p. 165). His tamen tragoediis fidem habuit Havercampius, qui imprimis Moshemio auctore anno 1725 in præfatione Lucretii scripsit, codicem Lucretii unum aliis bibliothecæ Götterpianæ dudum per bel-

¹⁾ Cfr. Werlauffii Hist. bibl. Reg. Havn. p. 163 ed. alt.

licos furores evanuisse. Anno 1749 copiosa illa bibliotheca, in qua tum erant 331 libri manuscripti, Havniam translata magnaque ex parte Regiae bibliothecæ inserta est (Werlauff l. c. p. 158 et 165). Sed tanta fuit Havercampii auctoritas, ut nemini postea in mentem veniret querere, numquid Lucretiani codicis vestigium in Regia bibliotheca eiusve indicibus esset; quin recentissimi carminis editores Havercampii iudicium repetierunt et ne Madvigius quidem tum, quum disputationem de aliquot lacunis codicum Lucretii scripsit, de huius libri interitu dubitavit.¹⁾ Anno demum 1842, quum Madvigius, unus ex quattuorviris illis, quibus anno ante mandatum erat, ut Regiae bibliothecæ libros manuscriptos recenserent eorumque accuratos catalogos consciendos curarent, antiquos bibliothecæ indices pervolutaret, in his commemoratum vidi Lucretii fragmentum et suo loco in bibliotheca repositum deprehendit. Ita hic liber e tenebris protractus primum a Madvigo in edendis poetarum Latinorum carminibus selectis aliquoties adhibitus est, deinde illustrissimi praefecti liberalitate mihi traditus est utendus.

Ne quis autem actum agere me in excerptis codicis Gotorpiensis scripturis putet, quod iam ali-

¹⁾ Ipse bibliothecæ Regiae praefectus illustr., Werlauffius, qui l. c. p. 163 tradit, Nic. Heinsium magni fecisse aliquot Ovidii codices et fragmentum Lucretii bibliothecæ Gotorp., illos in Regiam bibl. transisse commemorat, de hoc facet.

quot codicis collationes exstant, de his collationibus, antequam ad codicem describendum aggredior, pauca dicenda esse videntur. Gottorpiensis codicis lectio-nes inveniuntur in editione Havercampii, qui in iis colligendis usus erat duabus collationibus a viris doc-trina præstantibus olim, quum codex in Gottorpiensi bibliotheca erat, factis, altera Isaaci Vossii, quæ tum in bibliotheca Lugduni Batav. servabatur atque etiam nunc ibi esse dicitur, altera Marquardi Gudii, quam a Moshemio missam acceperat. Mi-rum est, neminem eorum, qui postea ad Lucretium edendum accesserunt, illas collationes inspexisse; ¹⁾ verum si ex Havercampii excerptis de earum ratione et pretio iudicare fas est, neque accurate neque in-tegre codicis scripturas repræsentare eas fatendum est, nec quisquam, qui meam collationem cum illis excerptis comparaverit, supervacaneam operam meam dicet. Ceterum Gudianam accuratiorem esse conii-cere licet ex ea religione, qua egregium illum virum in codicibus conferendis versari solitum esse multis testimoniis constat, præsertim quum huius codicis

¹⁾ Unus excipiens est Orellius, qui in altera editione ecloga-rum poet. Lat. pauca quædam notavit ex apographo Gudiane collationis a Silligio accepto, verum non semper ita, ut scrip-turæ a codice confirmentur. Ita l. 71 in Gottorp. non legi-tur virtute sed virtutem, 118 (v. Or. ad 150) non pri-mum sed primus, 719 non longi (quemadmodum etiam Haverc. notat) sed aequaliter, ut in omnibus codd.; quo intel-lecto etiam concidit contorta, quam Orell. proponit, commen-tice (memorabilem dicit Or.) scripture interpretatio.

diligentius et diutius inspiciendi magna copia ei fuerit tum quum Gottorpiensis bibliothecæ præfектus esset (Werlauff l. c. p. 87). Hanc collationem ad Raphelengii editionem factam in Guelferbytana bibliotheca inveniri testatur Ebertus in libello de bibl. Guelf. codd. Gr. et Lat. (Lips. 1827) p. 107, in quam post Gudii mortem magnam partem codicum eius pervenisse notum est.¹⁾ Quod vero Madvigius l. c. p. 322 not. accuratam Gudii collationem in bibliotheca universitatis Havniensis servari dixit, in eo erravit, deceptus fortasse eo, quod collatos Gudii libros ad I. Alb. Fabricium transisse constabat, atque ii cum ceteris Fabricianis libris manu scriptis emptione migrarunt in bibliothecam universitatis Hayn., ubi inter Fabriciana servatur ea collatio. Nihil aliud est quam apographum alias, ut videtur, apographi collationis Vossianæ, quod, sive ipsius Vossii sive prioris scribæ manus lectu difficilis erat, multis locis mendose descriptum est neque solum Gottorpiensis fragmenti lectiones continet,²⁾ sed

1) Werlauff l. c. p. 90. Forbigerus hanc collationem non solum non adhibuit, sed ne Havercampii quidem excerptis satis diligenter et circumspecte usus est, ut iam monuit Siebelis l. c. p. 789.

2) In prima apographi pagina hæc leguntur: „Lucretii vetustissimum fragmentum, Biblioth. Gottorpianæ 800 aut 900 Annum cum edit. Raphelengii in 8² 1595 contulit Cl. Is. Vossius. Du. Rob. Cannon socius Collegii Regalis Cantabrig. ex Vossii libro exseripsit“; et in ima pagina Fabricii, ut videtur, manu: „Donum Caroli Schencke Hamburgensis.“

inde, ubi ille desinit, excipiunt lectiones alias eiusdem codicis (V. raro VV.), qui alteruter ex Lugdunensibus esse videtur. Aliquid tamen utilitatis assert mendosi huius apographi comparatio; nam praeter alia, quorum infra mentio siet, inde perspicitur, cum qua editione Vossius Göttingensem librum contulerit, et eum in hoc opere non accurate versatum esse.

Codex Göttingensis est membranaceus folii minoris, in bibliotheca Regia numero CCXI inter libros Veteris Collectionis notatus,¹⁾ binis columnis ita exaratus, ut singulæ fere quadragenos septenos, perpaucæ quadragenos octonus versus complectantur, ultima quadragenos ternos contineat. Tituli singulis carminis partibus præfixi omnes rubri coloris litteris a librario scripti sunt, sed ubi vetustate obscurati erant, recentior manus eos atramento inducto renovavit. Sæpius ipsorum versuum evanida scriptura instaurata est. Prima tria folia nitidius sunt exarata, et prima quæque littera, a qua singuli vel alterni versus incipiunt, rubro colore picta est; duo deinceps folia et sequens pagina minus nigro atramento et minus nitide scripta sunt neque rubræ litteræ apparent nisi post novum titulum; eodem modo, sed minus pallescente atramento sequentia usque ad septimi folii columnam alteram, quæ omnia ab eodem librario confecta esse videntur; inde reliqua alia et

¹⁾ In ima primæ paginæ ora notatur: „Lucretii fragmentum Q. 4781,” qui numerus quo pertineat non liquet.

deteriore manu ab imperito prorsus librario scripta sunt. Codex nunc constat octo foliis et desinit in vs. 456 libri secundi; neque eum belli demum turbis tantam iacturam fecisse, sed iam seculo XVII mancum fuisse, apparet ex apographo collationis Vossianæ, in quo codicem deficere notatum est eodem loco, ubi nunc desinit. Sed alio nomine mutilus est codex; nam humore partim deleta partim exesa est scriptura alterius oræ imi cuiusque folii,¹ et damnum auxit, qui librum iterum conglutinavit et lacunas pura membrana supplevit; hoc autem aliquanto demum post receptum in Havniensem bibliothecam librum factum esse, indicio sunt regia Christiani septimi insignia involucro impressa. Ita cum singulorum fere foliorum imo margine evanuerunt nonnullorum versuum primæ litteræ in priore, extremæ in aversa pagina. Haud paucæ inveniuntur correctiones partim ab iisdem librariis, a quibus scriptus est codex, partim a recentiore manu factæ vel supra lineas vel, erasa priore scriptura, in ipsis lineis atque interdum ita, ut quid antiquitus scriptum fuerit, non amplius discerni possit. Quædam tamen ex his correctionibus tam recentes sunt, ut post XVII demum seculum eas inductas esse pateat ex comparatione collationis Vossianæ; ita Vossius I. 158 invenit perspiciamus et 171 nascuntur, ubi nunc est perspiciemus et nascitur cum apertis lituræ vestigiis.

De ætate codicis si Vossii sententiam sequimur, eum venerandæ antiquitatis esse fatendum est; nam

is eum 800 aut 900 annorum esse iudicavit, idque iudicium sine ulla varietate, quod mirum est, diversis temporibus repetierunt Havercampius, Wakefieldius, Forbigerus. Hos igitur si audimus, codex nono aut decimo seculo scriptus est. Neque tamen tutum erit hoc iudicio stare, neque ipsius codicis scriptura tantam vetustatem referre videtur. Verum satius est hanc lubricam quæstionem omittere; itaque quo tempore exaratus sit codex, aliis diiudicandum relinquo, qui plurium librorum manu scriptorum usu edocti rectius quam ego de codicum ætate decernere possunt.

Hactenus de externa codicis Gottorpiensis condicione. Jam quæ de eius indole dicturus sum, ea magnam partem etiam ad reliquos eiusdem generis libros pertinent. Quum enim Gottorpiensis geminus sit Lugdunensi **Z**, quumque omnino antiqui codices in plerisque lectionibus et corruptelis conspirent, ex Gottorpiensi de universæ illius codicum familiae pretio iudicari potest. Madvigius Gudianam illam, quam putavit, collationem commemorans (l. c. p. 322 not.) nihil ex ea præter ea, quæ iam nota essent, magno opere exspectandum existimavit; neque equidem hoc iudicium ad ipsum codicem translatum improbaverim, si ita intelligas, in singulis verbis non multas memorabiles lectiones, quæ non iam allatae sint ab Havercampio, ex codice erui posse. Quamquam ne in hac quidem parte Havercampii testimonio confidere tutum est; nam præterquam quod non omnia attulit, haud pauca de hoc codice, ut de

aliis, confuse attulit, multa vero, sive ea est ipsius, sive auctorum, quos secutus est, culpa, falsa attulit. Sed magni imprimis momenti eo nomine est hic codex eiusque similes, quod eorum ope Lucretiani textus historia et quasi fatum accuratius cognoscitur. Nam quum hi codices ab indoctis librariis exarati religiose adhaeserint archetypi scripturæ, eorum de mun comparisone intelligitur, quid quoque loco in prisco illo exemplari sive perspicue et recte sive obscure aut confuse aut corrupte scriptum fuerit, quid paullatim' recentiorum librariorum corumque, qui Lucretianum carmen typis ediderunt, coniecturis vel interpolationibus illatum sit. Atque hoc magis adeo in versuum omissione aut turbato loco perspicitur, quam in singulorum verborum scripturis: quamquam etiam in iis lectionibus, quæ quidem alicuius momenti sint, mirus plerunque est veterum codicūm consensus. In Gottorpiensi hi versus, qui omnes sunt primi libri, alio atque in editionibus loco positi reperiuntur:

I. Vss. 14, 15 inverso ordine. Quam mala autem fides sit Havercampii, vel ex eo intelligitur, quod nihil neque de Gottorpiensi neque de Lugdunensibus notat; sed quam unam affert ad vs. 15 (debuerat ad vs. 14 afferre) notulam Vossii (V): „Hic versus sequenti postponitur,“ etiam in Lugdunensibus turbatum esse ordinem indicare videtur. ¹⁾

1) Signum V. H avere, in fine præfat. significare dicit „lectiones Vossianas, quas margini libri sui imprimendi (?) ad-

II. Post vs. 44 alieno loco leguntur sex versus, qui in editionibus non minus inepte post vs. 56 inserti reperiuntur. Eundem locum, quem in Gottorpiensi obtinent, in omnibus codicibus, etiam recentioribus (nisi quod a nonnullis plane abesse dicuntur) et antiquissimis editionibus habere videntur. Huc translati sunt e lib. II. 646 sqq.¹⁾ Post vs. 56 teste Orellio eos collocavit Avancius.

III. Post 155 inseritur 159. Ita etiam Z, Y, Bodl.; varie turbatur in deterioribus codd.; vide Wakef.

IV. Vss. 732, 33 præponuntur versibus 730, 31. De reliquis oodd. nihil notat Haverc.

V. Post vs. 1065 ponitur 1093. De reliqq. tacet Haverc.

Denique inverso ordine leguntur 1084, 85. Ita etiam Z; in aliis codd., etiam in Y et Bodl. aliter turbatur, et iam in archetypo aliquam confusionem vel obscuritatem in toto hoc loco inde a vs. 1065 fuisse, alia sunt indicio, quæ infra attingemus.

scripserat Isaacus Vossius et saepius Num. I. 2. 3 notaverat.[“] Has igitur lectiones tamquam ipsius Vossii conjecturas vel ex aliis libris petitas scripturas separatim apposuit Haverc. neque vidit, eas omnes aut plerasque (imprimis ubi additum est I. 2. 3) referendas esse ad eos codd., quorum comparandorum copia fuerat Vossio, h. e. Gottorpiensem et Lugdunenses duos. Si qua est discrepantia, eam ortam esse ex Vossii vel Havercampii negligentia et festinatione suspicari licet.

¹⁾ Haud dubie primum margini alicuius libri adscripti sunt ab eo, qui Lucretii inconstantiam notare vellet (cfr. Voss. ad vs. 57), deinde iam in antiquis exemplaribus in textum recepti.

Plerisque his locis rectum haud dubie ordinem restituerunt doctiores librarii et editores, verum tamen maximam partem coniectura ducti. Audacius autem iidem de suo totos versus addiderunt, interdum ad lacunosam sententiam explendam, non raro tamen etiam ibi, ubi nihil desideratur. A Gottorpensi libro multi absunt versus, qui in editionibus comparent; ac primum genus est eorum, qui ex mera interpolatione orti sunt. Ex his lib. I. 16 in nullo est codice neque in antiqq. edd. ante Iustinam et tribuitur Marullo. Vs. 861 in uno tantum recentissimo codice Musei Britanniici exstat, sed ne in antiquissimis quidem edd. (cfr. Madvig. l. c. p. 310). Vs. 1091 abest etiam a Z., Bodl. (de Y nihil notatur) et multis recentioribus codd. primisque edd.; ad ulterinum eum iam iudicarunt Bentleius et Forbigerus; neque maior est auctoritas supplementi lacunæ 1094, qui versus neque est in Z (de reliquis bonis tacent) neque in multis recentt. codd. et primis edd. Libri autem II vs. 42 a Lambino demum e Nonio intrusus est (omiserunt Orell. et Madv. in eclogis poett. Lat.), et vers. 164 in nullo est codice nisi in quattuor apographis, quibus usus est Wakefieldius (cfr. Madv. l. c. p. 317 sq.). — Alterum genus est eorum versuum, qui quamquam sunt Lucretiani, tamen ab archetypo absuisse et aliunde in locum, quem nunc obtinent, venisse videntur. Sic I. 124, quem omittunt etiam Z et duo Lambiniani, haud dubie illatus est e Macrobii Saturn. VI. I. (p. 159 Bip.); et vs. 1022 in nullo bono codice ita legitur, ut in edi-

tionibus, sed aut omittitur, ut in Gottorp. et Bodl., aut aperta repetitione præcedentis versus ita scribitur: **E**t quos quæque sagaci mente locarunt, ut in **Z** et **Y**, in hoc saltem cum vestigiis lituræ et secundæ manus, atque eodem modo in superiore Gottorpiensis margine recentior manus eum adscripsit. Hic versus, quem ne deteriores quidem codices omnes et primæ edd. agnoscant, suppletus videtur ex **V. 420** sqq., ubi iidem versus, qui hic **1020-24** leguntur, paullulum variati recurrunt. — Tertium genus est eorum, qui in illo communi codice, ex quo nostri descripti sunt, exstisset videtur, sed partim propter difficultatem aut evanidam eius scripturam ab imperitioribus librariis legi non potuerunt ideoque ab his plane omissi sunt, a peritioribus autem explicati et hic illic fortasse coniecturis expleti, partim fortasse ipsius librarii culpa in Gottorpiensi prætermissi sunt. Ita **I. 735-785** etiam in **Z** desiderantur, sed inveniuntur in **Y** et Bodl., neque alia ratio esse videtur vss. **889, 90**, quamquam de **Z** tacet Havercampius, qui male vss. **890** et **891** in Gottorp. deesse dicit. Quod autem de evanida archetypi scriptura diximus, maxime apparet ex lacuna **1067-1074**, quæ est etiam in **Z** et duobus Lambrianis, quamque Gottorpiensis codicis librarius indicavit numero **VIII.** in margine posito; in **Y** autem et Bodl. hos versus inveniri certum est, neque tamen id perspicitur, utrum integri exstant an extremæ horum octo versuum voces desint, quæ sane desunt in recentioribus codicibus et primis editionibus, nisi quod in paucis

tentamina quædam supplendi apparent¹⁾, ac fortasse quod in fine horum octo versuum nunc vulgo legitur, nihil aliud est quam simile supplementum, sed felicius et verius. Eodem modo lib. II. vss. 253-304 desiderantur etiam in Z, inveniuntur in Y et Bodl.; num autem II. 310-312 in ullo alio codice præter Gottorpiensem omisi sint, dubitari potest.²⁾ Neque illud alienum est ab hoc genere, quod nonnullis locis in Gottorpiensi ut in aliis optimis libris partes quædam versuum plane desunt aut ita scriptæ sunt, ut obscuram fuisse archetypi scripturam pateat; id autem, quod nunc illis locis legitur et sæpe obliterata origine pro vera scriptura habetur, e coniectura et interpolatione recentiorum librarium ortum est. Huiusmodi est imprimis lib. I. vs. 45, qui in plerisque codd. recentt. et edd. etiam nuperrimis ita legitur: **Quod superest, vacuas aures mihi, Memmius, et te,** in uno codice Musci Britannici: **Quod superest, quæso, vacuas mihi, Memmius, auris Semotim etc.**, in Lambiniana ed. et quæ eam sequuntur: **Quod s. v. aures mihi, Memmia da, et te, „contra codices,“ dicit Orellius:** quasi vero maior sit vulgatae lectionis auctoritas! Nam, quod silentio prætermisit Orellius, in Gottor-

¹⁾ Cfr. Haverc. et Wakef. ad h. l., Madv. I. c. p. 309 not.

²⁾ Quam infidum sit Havercampii silentium, confirmatur eo, quod ne de Gottorpiensis quidem turbato ordine et lacunis quidquam notavit ad lib. I. 121, 155, 1022, 1084, 1091 et II. 310.

piensi est: **Quod superest ut vacuas aures** relicto vacuo spatio, quo significatur, lacunam esse hoc loco; neque aliter sine dubio Lugdunensis uterque (de Bodl. tacet Hav.) et unus e Lambinianis.¹⁾ Similes loci sunt libr. I. vs. 658 et II. 181, de quibus disputavit Madvigius l. c. p. 308 not. 2 et p. 319 sq.

Verum alia est res, quæ fraudi fuit recentioribus librariis atque in multas editiones adulterinos et insulsos versus invexit. In Gottorpiensi codice, ut iam supra diximus, singulis carminis partibus præfixi sunt tituli rubro colore scripti, partim Græci partim Latini, similiaque lemmata „ex veteribus libris collecta“ inveniuntur in fine præfationis Havercampii, magnam partem fortasse ex Lugdunensibus codd. ducta omniaque haud dubie ex archetypo in antiquissimos codices translata. Ex his titulis Græci continent dicta Epicuri Epicureorumve atque in Gottorpiensi cod. latinis litteris satis recte scripti sunt, quinquam librarium eos non intellexisse, mala verborum divisio in nonnullis ostendit, unde prima specie corruptissimi esse videntur. Ita post I. 44 mancum illud **ACAPION CAEAPITRATON** est: *Tὸ μακάριον καὶ ἄφθατον [οὐτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὐτε ἄλλῳ παρέχει]* (Diogen. Laert. X. 139);

¹⁾ Havercampius suo more confuse Memmiada et te decesserat dicit „V et I. 2. 3. (cfr. p. 12 not.) Y, Z“; Lambinus se ita restitusse monet conjectura ductum, „quum hic locus in codice Bertiniano totus in litura demersus esset.“

post 551: **CONTRAISAPIRONTENTOMEN**, contra: εἰς ἄπειρον τὴν τομήν (ibid. 43); post 949: **TOPA NAPIRONTO GARPEPERASMENONAGRON**, τὸ πᾶν ἄπειρον τὸ γὰρ πεπερασμένον ἄκρον [ἔχει] (ibid. 41); post 1050: **ISTO MESON EPHORA**, εἰς τὸ μέσον ἡ φορά; post II. 13: **SARCOSEUS STATE SCATA STEMA**, Metrodori illud dictum: Σαρκός εὐσταθὲς κατάστημα (Clem. Alex. Strom. II p. 417 C. Col.). — Latina lemmata nihil habent difficultatis præter unum illud, quod est post libri II vers. 41:
^{SI} **SUBDIIS MAGNIS EPICURI CONSTABILITAS ORNATAS. ARMIS ITA SI VASTARITERQ. ANIMATAS.**

quod corruptum esse patet; fortasse in altera linea græcum aliquod dictum latet. Hæc verba magis etiam corrupta paullatim in textum irrepserunt, atque inde in multis recentioribus codicibus et in primis edd. duo nati sunt versus, qui interpretes in diversas sententias distraxerunt, Orellio autem ita placuerunt, ut eos in prima Eclogarum editione tamquam ipsius poetæ versus paullulum mutatos in textum reciperet. In altera tamen editione codicum præsidiis adiutus eorum originem recte perspexit, quæ clara est ex cod. Gotorpiensi, in quo aperte tituli locum obtinent.

Sed ne antiquiores quidem librarii semper aliena additamenta a poetæ verbis scribendi genere colore distinxerunt, atque etiam in Gotorpiensi eiusmodi additamenta sine ulla distinctione tamquam poetæ versus textui inserta reperiuntur post I. 419,

705, 873, II. 110, ex quibus primum et postremum tam aperte tituli speciem præ se ferunt, ut id neminem fugerit; neque obscurius est, qnod post 705 in omnibus antiquis et multis recentioribus codd. eodem modo scribitur; verum tamen eorum, qui primi Lucretium ediderunt, nonnullos in errorem induxit, et in margine Veronensis editionis ita in versus (si diis placet) formam redactum legitur:

Igneisque, aëra terram humorem, principia esse.

Ne Havercampius quidem, quid de eo statueret, satis compertum habuisse videtur. Obscurior est origo eorum, quæ post vs. 873 in Gotorpiensi (quocum conspirant Z et Y) ita scribuntur:

Præterea tellusq. (h. e. quæ) corpora cumque alit auget
Ex alienigenis quæ lignis oriuntur.

Eadem in plerisque recentioribus codicibus et antiquissimis editionibus leguntur, nisi quod pro eo quod est oriuntur exstat exoriuntur, et in editis libris versuum ordo invertitur. Horum versuum prior plane alienus est ab hoc loco; posteriorem in textum receperunt Lambinus et Wakefieldius et necessarium iudicat Siebelis l. c. p. 795 sq. Aliiquid hic iam in archetypo turbatum suisse patet, neque improbabile mihi videtur, utrumque versum veteris librarii culpa, alterum ex 859 et 868 conflatum, alterum ex 870 ortum in textum venisse. Forbigerus neutrum damnare ausus ad suspicionem illam de duplice carminis recensione confugit.

Restat, ut pauca addam de ratione, qua in varietate scripturæ codicis Gotorpiensis indicanda versa-

tus sum. Hæc omnis varietas referenda est ad editionem Forbigeri, qua in conferendo codice usus sum; neque tamen eas discrepantias notavi, quæ solis verborum malis distractionibus aut coniunctionibus continentur, quæ sane multæ sunt imprimis in posteriore codicis parte. Orthographica raro attigi, neque fere nisi alia accederent, quæ notatu digna viderentur (quo pertinet inconstantia scribendi verbi est post vocalem vel syllabas in m litteram desinentes). Quum autem ea vocum scribendarum ratio, quam amplexi sunt recentiores Lucretiani carminis editores, maxime Forbigerus, ab ea, quæ in aliorum scriptorum editionibus usurpatur, magno opere discrepet, libet hic summatim indicare, quatenus leges a Forbigero in præfatione p. XI sqq. propositæ codicis auctoritate confirmantur. Quod ad vocum exitus attinet, primum „antiquiorem formam ei pro i longo in primo et tertio casu pluralis secundæ declinationis retinendam“ duxit; in codice autem in utroque casu semper scribitur i præter I. 231 ingenui. Deinde in iis vocibus tertiae declinationis, quæ genitivum pluralem in ium terminant, accusativum casum scripsit per eis. In codice nunquam eis inventur, sed plerumque is, aliquoties es, imprimis in disyllabis vocibus, ut mentes, noctes, sed etiam I. 3 frugiferentes pr. manu. — Formam o m pro um in terminationibus secundæ declinationis non recepit nisi post litteram v aut ubi codices aperte eam tuerentnr. Neque tamen Gotorpiensis codex hanc scribendi rationem tuetur nisi quater:

I. 159 di v om (omnibus aliis locis di v um), 550, 951 æ v om, II. 392 oliv om.— Forbigerus a Lucre-
tio ablativum tertiae declinationis sere semper in i-
flecti solere dicit vel in iis verbis, ubi apud alios
scriptores in e terminetur. In codice magna est in-
constantia et interdum vel ibi, ubi debebat esse i,
invenitur e, ut I. 101 cl a s s e, 637 ign e, 977 si n e-
que. — Forbigerus gerundium et gerundivum tertiae
et quartæ coniugationis in undum et iundum ter-
minavit; codex plerumque e litteram retinet excep-
tis his locis: I. 54 redunda (pro reddunda),
205, 708 gignundis, 383 dicundum, 1025 expe-
riundo. — In primitivis autem syllabis, quæ dicun-
tur, o pro u scripsit primum post v, in quo non
consentientem habet codicem nisi in verbo, quod est
volgus et quæ ab eo ducta sunt, ut per volgant;
deinde post qu in vocibus quom, quomque,
quo ius, quo i et similibus; contra codex semper exhi-
bet cum, cumque, cuius, cui; denique in multis
aliis vocibus, ubi alia, quam v vel qu littera præ-
cedit, induxit o, libros videlicet scriptos et antiquis-
simas editiones secutus, ut in eo quod est iocun-
dus, polverulentus, conc tari al. atque adeo in-
terdum fonde, mondi, troncos; in codice vero
Gott. omnia hæc verba u habent, nisi quod II. 3, 19
scribitur iocunda, iocundo. — Porro litteram e
in o mutavit in verbis vortere, vorsus, vor-
sare, vortex, in quo plane dissentit codex.— Pro
i vocalem o posuit in iis casibus pronominis ille,
ubi hunc usum comprobarent grammatici; in codice

bis tantum exstat ollis I. 673 et II. 63, omnibus aliis locis illis, neque umquam ollorum aut olla. Littera u usus est Forbigerus primum pro i in multis superlativis item in lacruma et lacrumare, inclutus, dissupare similibusque, ubi codex semper habet i; deinde pro o in Acheruntis, frundis ceterisque casibus, frundiferus, frundescere; in codice scribitur Acherontis et semel tantum frundiferas I. 257. — Forbigerus scribit quur, totiens, quotiens, fedus, moenera, ex quibus totiens, quotiens constanter etiam cod., item moenera I. 30, semper autem foedus (sed etiam offoensu II. 438) et cur, sed etiam licor I. 454, corum 136, 468, lincunt II. 45, reliquo (ut Forb.) I. 561, oblica II. 247, cotvis II. 347, contra loquorum II. 316. Denique assimilationem, quam dicunt, consonantis in verbis compositis retinuit Forbigerus; in cod. vero inlustrare, adfecta, conlidi, obplent etc., neque tamen omnia constanter; ita sæpiissime efferre. — Præterea multis aliis in rebus codex discrepat a Forbigeri scribendi ratione; sic numquam eliditur littera s in fine vocabulorum, et scribitur quicquam, silvas (sed etiam I. 474 Tindaridis), comptus, temptata, contempnere sim., reicit, coniciens, arta (sed etiam I. 933 cuncta), naviter, extat sim., cælum, stillicidii I. 314. Sæpe permutantur litteræ v et b (novilitate II. 11), t et d (haut, adque), æ et e (timæfacte II. 43, preteræa II. 367 et permultis locis pro

quæ scribitur que vel q.), rarius g et c (gientur II. 135 magtatus II. 353), t et c (spetie II. 421, inditio II. 433), b et p (opteritur I. 80, suptilem II. 385), et magna est inconstantia in iteratione consonantium; neque enim solum scribitur paulum, anulus, sed etiam sollicito, gutæ, conectitur, contrautile, vallidas, rettinentur, æque, curraque. Denique permultis locis omittitur aspiratio (adibe, umor, aborret), contra proabeunt II. 72 habeunt.

Scripturæ fragmenti Gottorpiensis ab editione Forbigeri discrepantes.

5. lumina solis) lumine solis	restat ACAPION CAEAPITR
8. summittit) summit, su-	ATON. Hunc titulum] excipiunt
perser. tit	6 versus, qui in edd. leguntur
9. diffuso) difuso	57-62 sine varietate, deinde se-
10. patefacta est) patefacta	quitur vs. 45.
st, superscr. e	45. Quod superest, vacuas au-
11. genitalis) genitabilis	reis mihi, Memmius, et te)
14. 15. inverso ordine (15. 14)	Quod superest, ut va-
in cod. leguntur.	cuas aures, relicto va-
16.) om.	cuo spatio.
19. frundiferasque) frondi-	52. quoque) quove.
ferosq.	Post. vers. 56 titulus: LAUS
24. neque) nec	INUENTORIS.
28. ornatum) ora latum, su-	64. religione) relione
perscr. ornatum manu	69. fulmina) flumina
recent.	71. irritat virtutem animi, con-
33. belli fera monera) belli-	fringere) irritat animi
fera monera	virtutem configere,
34. regit) regium	superscr. n
36. suspiciens tereti) susci-	72. cupiret) cuperet
piens teriti	75. omne) omnem
37. inhians) inhiens	mente) menteque
40. loquelas) loquillas	78. quanam) quantum
41. fonde) punde super u	alte terminus) aliter minus
scriptum est o aut a	84. atque) ac
42. patriai) patria	Sequitur titulus ENTEMLUM
44. dêsse) id esse	(h. e. exemplum) RELIGIONIS
Sequitur titulus, cuius sicut	86. Iphianassaeo Iphianassa
trium sequentium versuum pri-	sanguine) sanguine
mo litteræ exesæ evanuerunt;	87. delectei) dilecti

96. tremebundaque) tremibun-
da que
ad aras) ad aram
101. classij) classe
103. quovis) quodvis
104. desciscere) discere
105. iam) me
- Post vs. 107 prope evanidis lit-
teris titulus: FINIS DOLORIS
112. poenas) ponas
timendum) timendo
- Sequitur titulus: DE ANIMA
116. vastasque) vastrasque
videtur fuisse a pr. manu.
118. noster) primus
primus) noster
121. præterea) prætereat
123. permanent) permaneant
124. om. cod.
126. effundere) efundere su-
perser. t
127. coepisse et) coepisset
133. obvia) obviam
135. ut videamus) ut videamur
136. tellus) telus superscr. l
137. Graiorum) gragiorum
142. quemvis) quamvis
146. convisere) convisserea
pr. manu
148. radiei) radiis
150. Quoius principium) prin-
cipium cuius Post h. v.
sequitur titulus: NIHIL DE
NIHIL GIGNI
- 153 fieri) h. v. superscr. est rec. manu
155. Post h. v. inseritur 159,
- ubi pro quæque legitur
quæmque
158. perspiciemus, et) perspi-
tiamus ut, correct. per-
spiciemus rec. manu
159. om. h. l.
161. nil) ninihil
162. e terra) et terra
163. coelo) caelum pr. manu
167. omnes) superser. manu rec.
169. consistere) constitere
171. inde enascitur) inde na-
scuntur pr. manu; corr.
nascitura recent.
173. atque hac) adque hæc
175. præterea) propter ea
177. quia) qui
178. confluxerunt) confulixerunt
creatur) ora cantu
180. effert) affert videtur fu-
isse a pr. manu
181. de nihilo) de nilo
186. e nihilo si) sic e nilo
189. nil) nihil
191. crescundoque) crescen-
tesque
192. quæque) quieq.
materia) materie
204. quia) qua
certa est) certast
206. nil — nihilo) nihil — nihilo
210. meliores) melioris
213. terraque) terriq.
subigentes, cimus ad ortus) sub-
igentem scimus ado-
ratus

Post vs. 215 titulus: NIHIL AD NIHILUM INTERIRE	272. pontum) cōrtus 282. ac) e 286. aquā) aqua 287. turbidus) turbio 290. quidquam) quidquid 294. torto) toto
216. quāque) quidqnid 217. interimat) interemāt 218. mortale e cunctis partibus) mortale cunctis pa- tribus	296. aquā) aqua 297. turbidus) turbio 298. quidquam) quidquid 299. torto) toto
231. aternaque) exteraque 234. consumē ante acta) con- sum pseant facta	Post vs. 298 titulus: DE ODORE CALORE FRIGORE VOCE
237. prædita) redita 238. nilum) nihilum 241. nexu) nexus 244. dissolvere) dissolveret 250. discidio) discido pr. manu corpore materiai) corpora materia	301. validos) calidos 303. necesse est) necessesest 305. aut) et
252. terrai) terra 256. puerum) pueris 258. pingues) superscr. recent. manu	Sequitur titulus: VESTES UUE- SCI ET ARTESCI
259. candens) cadens pr. manu 260. manat) maneant pr. ma- nu; correct. maneat 264. alid ex alio reficit) alit alor efficit	309. visum est) visum st
265. adiuta) adulta 267. de nihilo) de nilo nil revocari) nihil revo- care	Post vs. 311 titulus: DE ANU- LO IN DIGITO ET CETERIS
Post. vs. 269 titulus: CORPO- RAQ. N̄ (h. e. corpora qua- non) UIDEANTUR	317. ahena) æna 321. decendant) deceant 322. præclusit) præcluset 327. vesco) om. 329. cæcis) cæsis.
270. quæ) om. tute) tut a	Post vs. 334 titulus: DE INANI
271. nec) om.	337. extat) estat 345. omnino nulla) omni non ulla
	348. licet) liceret 349. permanat) permaneat 350. flent) fient 351. sese) esse 353. radicibus) radicimus
	357. possent) posset 358. fieri) valerent 361. si) sit est in) scin
	362. pendere) pondere 363. officium est) officium st

365. magnum est) magnum st	412. promittere) primiterræ
367. at) aut	413. c) Ita corr. manu recent.
368. vacuum) vacuim	Prima manus videtur scrip-
370. vocamus) vacamus	sisse a vel de
Sequitur titulus: DE PISCIB.	magnis) amnes
IN AQUA	414. meo suavis) meos aiavis
372. fingunt) figunt	415. tarda) trada pr. manu
373. aiunt) alunt	Intervs. 419 et 420 inseritur tam-
375. linquunt) liquant pr. manu	quam versus aliquis: Cor-
possint) poscint	pus inane esse na-
376. quoque) quo, superscr. q.,	turam rerum; post cor-
eadem, ut videtur, manu	pus superscriptum est et
inter) iter	rec. manu
377. mutare) mutate	426. animos) anim, superscr. i
378. ratione) rationem	post n et m rec. manu
receptum est) receptum st	427. tum) tunc
382. privandum est) privan-	428. haud quaquam) hauctus
dum st	quam
383. dicendum est) dicundum	430. supra tibi paulo) superat
st	ibi palo superscr. u
384. initum) initium	Sequitur titulus: TERTIAM NA-
385. concurso) concursu pr.	TURAM NULLAM ESSE
manu	RERUM
386. cita) ita	431. possis) possis
387. fiat) flat	435. augmine vel grandi vel)
390. quemque) quisque	augminet grandit
necesse est) necessest	436. quom) cui
396. deserier) condenserier	438. sin intactile) sinnint ac-
400. necesse est) necessest	tile
404. cognoscere cognoscera	ullam) ulla
405. fera) ferare	439. transire) transere
411. paullumve recesseris abs)	447. relinqu) reliqui
pa lum (superscr. u rec.	450. cluent) ciuent
manu) vere abcesseris	coniuncta duabus) conjunc-
ab	to duobus
412. plano) ptano	452. nunquam) nusquam

452. perniciali) permittiali	517. materiai) materia
453. discidio) discido	518. tectum) rerum
gregari) gregari	521. nil esset) nihil est
454. saxi) saxis	vacaret) vocaret
456. divitiaeque) divia que	523. complerent) complent
459. eventa) evento	Sequitur titulus: DE MOLLI
460. per se) personæ	NATURA AQUA ÆRE ET
463. fatendum est) fatendum st	CETERIS
466. videndum est) videndum st	528. pleno) poena
470. aliud) alid pr. manu	inanæ) inani
legionibus) regionibus	531. findi) fundi
474. formæ) forma	secando) seca
475. sub) suo	536. penetralem) petralem
476. accendisset) accedisset	540. necesse est) necessest
478. equus) equos	543. nihiloque renata) nihilo
480. ita uti) om.	qua ranta
481. cluere) luere	545. nil) nihil
485. qua) qua	Post 551 titulus: CONTRAISA
487. stringere) stingere	PIRONTEN TOMEN
corpore) corpora	553. materiai) materiae
488. videtur, fors ita) viden-	554. forent) fovent
tur credere	556. sinem) fine
490. fulmen) flumen	561. id) om.
491. a c) ad	563. refici rem) reficerem
492. fere) fero	videmus) demus
493. collabefactatus) cum la-	566. materiai) materia
befactatus	569. quomque) quæque
496. utrumque) trumque pr.	570. admixtum) at mixtum
manu	simul) semel
retinentes) retainentis	578. nulla est) nullast
Post vs. 498 titulus: SOLIDUM	580. necesse est) necessest
ESSE	581. clueant) ciueant
501. constent) constet	587. naturai) natura
505. reperta est) repertast	589. commutatur) comitatur
507. puramque necesse est) pu-	592. immutabile) immutabi-
rumque necessest	les pr. manu
512. inane est) inanest	599. motus) mores
513. solidam) solida	moresque) motusque
necesse es) neccesest	604. post hæc) post hac
	605. quoniam est) quoniamst

605. ima) una	670. ex) om.
608. necesse est) necessest	671. mutatum) mutuatum
609. nulla) ulla	672. mors) mor
612. ullorum) illorum	674. nilum) nihilum
614. diminui iam) diminui-	675. virescat) vivescat
tam	581. nil) nihil
620. quid) quod	descendere) descendere
621. nil) nihil	683. tantum) tamen
distent) distet	ardoris) arboris
622. infinita, tamen) infinita-	685. ita est) itast
men	688. ulla) ulli
625. necesse est) necessest	691. ignem) iquenem
627. constent) constat	695. labefactat) labefactat
628. solida atque) solidantq.	696. est) et
629. ni) si	698. credit, quæ nilo) creditq.
632. nullis) nulli	nihil o
635. per quos) per quas	701. summam) om.
geruntur) gerunt	Post vs. 705 legitur tamquam
Sequitur titulus : CONTRA ERA-	versus aliquis: Neque ignem
CLITUM	neque aer neque umorem
640. ob) om.	principia esse
641. quamde) quando	709. putarunt) putantur
Graios, quei) graiosq.	711. vorter) verti
648. nil) nihil	712. magnopere) magnoperc
649. eandem) eadem	longei derrasse) longid
650. haberent) habere	errasse
652. languidior) langidior	Post vs. 716 titulus: CONTRA
disiecteis disque supateis)	EMPEDOCLEN
disiectisque supatis	719. amfractibus) acfractib.
658. contraria inesse) contra-	720. adsparget) asparget
ria mu	722. Aeoliæ) Haeliæ
660. vera via) ver aula	724. se) om.
661. exemptum) exempto	725. vomat) omniat
663. nil) nihil	726. flammai) flammæ
raptim) raptis	730-33) Hoc ordine: 732, 733,
666. forte ulla) forte mia	730, 731.
667. coetu) coetus	730. nil) nihil
mutareque) musareq.	731. creatus) creatur
669. funditus ardor) funditur	735-785) om. codex.
arbor	790. necesse est) necessest

795. necesse est) necessest	867. venisque) sanieque
797. res redeant) reseedeant	869. necesse est) necessest
nilum) nihilum	873. necesse est) necessest
801. e) et	Post hunc vs. interuntur haec:
806. vacillant) vacillent	Præterea tellusq. corpora cumque alit auget
812. procul atque) atque pro-	Ex alienigenis quæ lig-
cul	nis oriuntur
817. magni) mangni pr. manu	879. repulsum est) repul-
820. terras, flumina) terras	sum st
et flumina	883. lapidem in) lapidi in-
824. verbis) bellis	terimus, manare) tene-
825. necesse est) necessest	mus manere
829. quæque) quæ	884. consimili) consilimi
Sequitur titulus: CONTRA	herbas) herbis
ANAXAGORAN	885. laticis) latices
830. ὁμοιομέτειαν) homocome-	similique) simileque
rian	886. lanigeræ qual'es) lanige-
831. Graici) grai	riæ quali
833. facile est) facilest	889, 890.) om. codex
834. principium) principio	892. nil) nihil
ὁμοιομέτειαν) homoeo-	res) om.
merian	899. flammai) flammæ
835. e) de	900. scilicet) sciticit
836. sic) hic	905. conficerent) conficeret
843. parte idem) idenparte	908. contineantur) contingan-
846. ollis iuxta, quos) illis	tur
uir a quo	911. lignis) lignum
847. imbecilla) inbecilia	915. material) materia
852. effugiat) efficiat	917. hac) haec
853. ignis) ignibus	928. petere) petete pr. manu,
anne) om.	corr. rec.
860. sanguen) sanguin	929. vclarint) volarint
861. om. cod.	930. magnis) magis.
862. sive) sine	934. ab nulla) adnulla
corpoce) core	939. labororum) laborum v.
863. esse et) esset	laberum
866. rebus constare pute-	940. capiatur) capiantur pr.
tur) ita scriptum est rec.	manu
manu, erasa antiqua scrip-	945. Pierio) piero
tura.	

Post versum 949 titulus: TO-
PANAPIRONT GARPE-
PERASMENONAGRON
 950. materia) materia
 952. summa) summae
 953. necne) nec
 est) sit pr. manu
 954. gerantur) geruantur
 858. finitum est) finitum st
 960. finiat) fineat
 962. est) om.
 968. procurrat) percurrat
 970. id) in
 973. necesse est) necesses est
 976. prohibeat) probeat
 980. fiat) fiet
 983. spatium summa) sca-
 tium summa
 984. inclusum) inclusus
 985. materia) materia
 986. confluxet) confluxit
 992. nulla est) nullas
 nil) nihil
 993. possint) possit
 994. assiduo) absiduo
 995. in) om.
 996. materia) materia
 998. aer dissæpit) aerodis-
 sæpit
 1002. flumina) fulmina
 1008. tenet: quia) tenet q.
 inani) inane
 1009. autem est) autem st
 1012. nt) om.
 1015. hora) hora pr. manu
 1016. coetu materia) coetum
 materia
 1022. om. cod.; sed in summo
 marginie a recentiore manu
 adscriptum est: Nec quos

queq. sagaci mente
 locarunt, apposito si-
 gno, quo significatur, ea
 verba h. l. inserenda esse
 1029. coniecta est) coniectast
 1032. fota) fortia
 summa quoque) summa q.
 1033. floreat) floreant
 ætheris) æthereis
 1034. materia) materia
 1037. privata cibo) pivata civo
 1039. dissolvi) dissolvit
 1040. via) via
 1046. principieis) principium
 spatium tempusque fuga)
 tempusq. spatium fu-
 gata
 1048. necesse est) necesses est
 1049. ipsæ) et ipsæ
 1050. infinita) infinitæ
 est) om.
 Sequitur titulus; **ISTO MESON**
EPHORA
 1056. in se sistere) insistere
 1057. et, quæ) atq.
 1058. nitier, in) nisierint
 1062. recidere) recidere
 Post vs. 1065 inseritur is, qui
 in edd. est 1093 Posse
 nisi
 1067-1074.) om. cod.; in mar-
 gine autem appictus est
 numerus VIII.
 1076. nec) ne
 quom venere) convenit
 1077. in) om.
 1080. ratione) rationi
 1084, 1085.) inverso ordine le-
 guntur in cod.
 1089. flammam) flamma

1090. ibi) sibi
 1091. om. cod.
 1093. h. l. omittitur
 1094. om. cod.
 1098. tonitralia) tone tralia
 1099. omnes) omnis
 1100. permixtas) mixtas
 1102. reliquiarum) reliquia-
 rum
 1106. materiai) materia
 1107. si) sic
 1108. clarescit) clarescit
 1109. naturai) natura
 Post vs. 1110 sequuntur haec:
 TITI LUCRETI DE RE-
 RUM NATURA. LIBER. I.
 EXPLICIT INCIPIT. LI-
 BER. II.
- Liber III.**
1. Suave) Quave
 3. quemquam est) quemquam
 st
 7. nil) nihilo
 12. labore) plabore
 Post. vs. 13 titulus: SARCO-
 SEUS STATE SCATA-
 STEMA
 15. periclis) per ictis
 16. quodquomque est) quod-
 cumq: st
 videre est) videre
 17. nil) nihil
 quoi) qui
 19. cura semota) curare mota
 28. reboant laqueata) reboan-
 tia queat
 31. nec) haec
 36. iactaris) iacteris
36. plebeia in veste) in plebeia
 veste
 37. nil) nihil st
 Post. vs. 41 titulus: SUBDIIS
 MAGNIS EPICURI CONSTA-
 BILITAS ORNATAS. ARMIS
 ITA SI UASTARITERQ. ANI-
 MATAS
 42.) om. cod.
 43. cum) tum
 51. purpurea) purpuram, sed
 supra et infra m. punctum
 positum est
 53. labore) laboret
 58. necesse est) necessesest
 Post vs. 60 titulus: DE MOTU
 PRINCIPIORUM ET INFI-
 NITA ESSE
 61. materiai) materiae
 63. quave) quæ q.
 68. fluere) flueri
 72. augmine) agmine
 77. animantium) animantium
 78. vitai) vita
 82. necesse est) necessesest
 83. ferri) terri
 84. quom) om.
 85. confixere) conflexere
 ut) uti
 86. sint) sunt pr. manu
 87. tergo ibus) tergib.
 Sequitur titulus: IMUM NIHIL
 ESSE
 88. iactari) iatari pr. manu
 materiai) materia
 90. nil) nihil
 ubi) in
 91. modoque est) modoquest
 93. certa et) et cetera
 probatum est) probatum est

94. nulla) multa	151. quod sic) quo si dum
97. magnis) magis pr. manu;	153. complexa) complexat
corr. rec.	154. retrahuntur) trahuntur
conficta) colfulta	157. remoratur) semor autem
98. pars) pas	158. atque) aque pr. manu
brevibus-ab ictu) brevius	159. connixa) conexa
spartiis vexantur	162. multiplexque) multiplesque
avictu	164. om. cod.
100. convecta) convectu	166. ut videant, qua quidque) ut deant quicquicque
103. de) om.	materia) materia
106. aëra rarum) ærarum	168. numine) numi pr. manu;
nec) ne que	corr. rec.
Post 110 inseruntur hæc: Que in solis radiis appa-	169. tantopere) tanto opere
reant, scripture genere ni-	humaneis rationibus) hu-
hil a reliquis distantia.	manistrationibus
111. memoro) memoror	171. suadet) suade
simulacrum) simulacra	172. deducit) deducet
114. insertim) inserti	173. blanditim) blanditur
radios) radii	176. magnopere) magnopere
117. pugnasque) pugnas	180. esse) resse
119. exercita) exercita	181. hæc sint) om.
123. exemplare) exconplare	182. Memni) memi
(v. exconplare)	183. superest) super, relicto
notitia) notitia	aliquo spatio inter h. et seq. verb.
126. motus) motis pr. manu	Sequitur titulus: Nihil sur-
129. commutare) communica-	sum ferri corpusecu-
ture	lorum sed psa (i. e.
130. huc) hunc	pressa) a radicibus ex-
131. hic) hinc pr. manu	urgere corpora
133. inde ea, quæ) inde aeq.	184. illud quoque) quoque illud
conciliatu) conciliata	186. ferri) feri
135. ictibus) itibus	187. dent in eo) dent
136. quæ) om.	188. enim) om. sed superser.
138. sensus) sensos.	manu rec.
Post vs. 140 titulus: DE CELE-	augmina) agmina
RITATE MOTUS	189. nitidæ) nitidine
141. materia) materia:	191. subsiliunt) siliunt pr. manu
142. Memni) memi	
146. soleat sol) soleasol	

superscr. sub rec. manu	234. exsuperata) exsuperate
192. tigna) signa	240. poterunt) potuerunt
193. subigente) subiecta	244. fingere) fingerere vide-
194. e nostro) estro pr. manu	tur fuisse a pr. manu
197. non) nam	247. in se est) inest
altum) altu	248. cernere) cernerent
198. directa) detrecta	251. motus) motu
pressimus) proximus	252. vetere) vere
199. revomit) removet	semper) om.
200. exsiliantque) exillantque	253-304.) om. cod. appictio in
203. debent flammæ quoque)	margine signo d.
quoque debent flammæ	305. rursus) om.
204. succederc) succedere	omne) omnes
205. in se est) inest	306. coorta queat) coortaque
deducere)ducere	ad
206. volanteis) voluntas	310-12.) om. cod. appictio in fine
207. ducere) duces	vs. 309 signo d, atque hi ver-
208. cadere) caderem	sus recentiore manu in ima
terram) terra	columna positierant, sed nunc
210. summo) om.	deest primum verbum vs.
211. arva) arvem	310, magna pars 311 et
214. abruptei nubibus) abrupt-	totus 312
timbus pr. manu	
216. avemus) habemus	313. ipsam) ipsum
217. per) cum	314. surpere) asurpere
218. ferme) firme	315. praesertim) persertim
220. minumum) momen	317. saepe) s ^x , superscr. pe-
Sequitur titulus: DE CLINA-	rec. manu
TIONE MOTUS	318. quo quamque) quoquam
222. imbris) imbræ	319. recenti) regenti. In fine
224. nil) nihil	h. v. adscriptum est hd
226. quo citius) quotius	320. satiatei) satiat
227. e supero) exupero, su-	321. nobis) vobis
perscr. s	325. fulgur ibi) fulgor ubi
plagas) plagis	se) set
229. avius) aulus	328. ictei) ictus nunc, sed aliud
230. deorsum) rarum	olim scriptum fuisse vide-
231. necesse est) necessest	tur in fine huius verbi, ne-
232. aquæ) atq.	que liquet de proxima syllaba.
233. aëris haud) haeraud	331. unde) om.

Post vs. 332 titulus: DE FIGURA ATOMORUM

337. constant) constat
 339. ut) uti
 341. filo) filio
 342. præterea) pretere
 343. armenta) arbusta
 351. nota cluere) no cluere
 351. sanguinis) sanguis pr.
 manu
 calidum) callidum
 355. saltus) salutus pr. manu
 356. linquit) O in quid
 358. conspicere) conscipere
 359. adsistens) ad sittens
 crebra revisit) revisit
 crebra
 361. teneræ salices) teneræ s.
 teneræ pr. manu, ut vide-
 tur: sed posterius teneræ
 erasum est
 362. illa) illa
 369. balatum) balantum
 natura) nature
 370. fere) ferre
 373. quin) qui
 376. arenam) haranam
 380. quadam) que adam
 382. penetralior ignis) petra-
 lior igne
 386. quæ) om.

Post 387 titulus: DE LUMINE

390. almus) alimus
 391. colum) collum
 Sequitur titulus: DE OLEO
 392. perfluere; at) perfluertat
 395. deducta) diductam
 396. primordia) promordia
 397. permanare) permanere
 Sequitur titulus: DE MELLE

398. huc) hunc pr. manu
 liquores) liquoris
 400. contra tetra) contrata
 pr. manu; superscr. etra
 absinthi) absenti
 402. rotundis) rutundis
 403. tangere) tacere
 Sequitur titulus: DE ABSENTIO
 404. aspera) abspera
 407. suo) om., sed superscr. rec.
 manu
 perrumpere) perrupere
 Sequitur titulus: DE SERRE
 STRIDORE
 413. mobilibus) nobilibus
 414. penetrare) penetrale
 415. cadavera) cadevera
 416. croco) cocro
 419. constitutas) costitutas
 420. compungunt) conpugunt
 421. specie tetrei turpesque) spetie ditur pesque
 422. videntum) videntur
 423. haud) aut
 levore) leviore
 424. molesta atque) molestaque pr. manu
 427. flexis) felix
 unca) unque, superscr. ea
 428. angellis) angeliis
 et quæ) om.
 429. titillare) titiliare
 possint) possunt
 430. fæcula) fœcula
 inulaque) inuie que
 435. extera sese) exter as se
 437. aut iuvat) adiuvat
 egrediens) grediens
 439. sensum) sensu
 443. edere) cederent

445. necesse est) necesses est	452. fluido quæ corpore) flu-
446. quasi ramosis alte compac-	uidoque corpora
ta) quasis alte com-	453. papaveris) pauperis
pactam	item est) itemst
Sequitur titulus : DE ADAMANTE	455. procursus) percensus
FERRO SCILICE AERE	in) om. cod.
vociferantur) voceferan-	Vs. 456 ultimus est in cod. Got-
tur	torp.

Appendicis loco subiungo conjecturas Madvigii de nonnullis libri V et VI locis, per litteras mecum communicatas :

Lib. V. 301 sq. Usque adeo properanter ab omnibus ignibus ei

Exitium celericeleratur origine flammæ

Non celeratur exitium, sed occultatur, semper nova flamma suborientem. Leg. „celeri celatur origine flammæ.“

Ibid. 780. Tollerent et incertis credunt committere ventis.

Codd. credunt. Nihil est credo committere h.e. aut committo aut credo. Leg. „et incertis crerint committere ventis h.e. decerint.“

Ibid. 1238 sq. Atque potestates magnas mirasque relinquunt

In rebus vires divom, quæ cuncta gubernent.

Non queritur, quid relinquant (nihil enim tollunt), sed quid necessarium putent et propterea excogitent. Scrib. requirunt. Lib. VI. II. Et per quæ possent vitam consistere tutam. Scrib. vitâ consistere tutâ.

Ibid. 747 sq. Aut in aquam, si forte lacus substratus Averni.

Hic locus est Cumas apud.

Scrib. si forte lacus substratus. Averni Ut locus est Cumas apud etc. — Exemplum assertur.

Ibid. 792. sqq. Nocturnumque recens extinctum lumen, ubi acri

Nidore offendit nares, consopit ibidem
Concidere; ut pronos qui morbus mit-
tere suevit

Scrib. consopit ibidem, Concidere et spumas qui morbo mittere suevit. Describitur homo comitali morbo laborans.

Ibid. 800sq. Denique, si calidis etiam cuncte relavabris
Plenior, et flueris solio ferventis aquai,

Scrib. et fruoris solio.

Ibid. 805 sq. At quum membra domus percepit fervida, nervis

Tum fit odor vini plagæ mactabilis instar
Codd. Lugd. dominus — servis. Scrib. At quum membra
domans percepit fervida febris. Sententiam vidit Lambinus.

Efterretninger

om

Odense Cathedralskole

for

Skoleåret 1845 - 1846.

Skolereformen og forskjellige andre almindelige Foranstaltninger.

Den Begivenhed, som vil gjøre dette Åar mærkeligt i Skolens Annaler, er Indførelsen af den udvidede Underviisning. Den nye Organisation af de tre Skoler, som var begrundet ved den Kongelige Resolution af 9 Februar 1844 og hvortil flere Forberedelser her vare gjorte i de to sidste Åar, blev endelig nærmere bestemt ved den provisoriske Plan for Underviisningen i disse Skoler af 25 Juli 1845. Da denne Plan er særskilt udgivet af Directionen og dens væsentligste Indhold fort efter dens Emanation bekjendtgjort både i den Berlingske Tidende og i Provinsens Aviser, og da den in extenso tilligemed den udførlige Udbudding af dens Motiver findes optagen i Ny Collegial-Tidende for 1845 No. 37 ff., i Prof. Ingerslevs Bidrag til Kolding lærde Skoles Historie samt i Fortsættelsen af Overl. Hundrup's Skole-Calender, vil jeg ikke synde Rummet med Gjen-tagelse af dette Actstykke, som kan forudsættes at være tilstrækkeligen bekjendt. Derimod skal jeg meddele de senere Forhandlinger og Resolutioner, som angaaer Planens Iværk-sættelse.

Under 16 August f. A. henvendte jeg mig til Directionen med Forespørgsel om adskillige mindre tydelige Punkter, hvise Bestaffenhed vil sees af følgende under 30 f. M. desangaaende erholdte Svar:

1. Directionen vil Intet have at erindre imod, at indtil videre Forslaget til Lectionstabellen [§ 5, 6] udkastes for det hele Skoleaar.

2. Hvad angaaer de af Rector nævnte tvende Smaaferier (Kongens Fødselsdag og Fæstelavns Mandag), som ikke i Planen [§ 8, e] ere omtalte, vil Dir. Intet have imod, at der gives Ferie paa bemeldte Dage.

3. Directionen maa ansee det rettest, at Afgangseramen [§ 10 ff.] r offentlig ogsaa i indeværende Aar.

4. Directionen seer ikke Noget at være til Hinder for, at Rector, naar han ønsker det, kan ved bemeldte Examens vælge sig selv til Censor [§ 12].

5. Protokollen ved Afgangseramen [§ 16] bliver at autorisere af Ephoratet, som derom er tilskrevet det Fornødne.

6. Det i Planen bestemte nye Charakteersystem bør anvendes ogsaa ved den Afgangseramen, som iaar finder Sted, hvorved alene bemærkes, at den derved for iaar foranledigede Formindskelse af Specialcharakterernes Antal fra 13 til 12 vil medføre den Modification, at der istedetsfor det i Planen § 13 No. 5 Bestemte vil til de forskellige Hovedcharakterer udfordres i det mindste følgende Talværdier:

til første Charakteer med Udmærkelse 6 Udmærket godt og 6 Meget godt,

til første Charakteer 6 Meget godt og 6 Godt,

til anden Charakteer 6 Godt og 6 Temmelig godt,

til tredie Charakteer 5 Godt og 7 Temmelig godt.

Efter Opfordring indsendte de 3 Rectorer et af dem i Hællesskab affattet Forslag til Formularer deels for de i Pla-

nens § 17 auordnede Testimonier, der ville blive at meddele de Candidater, som i sin Tid, naar den udvidede Underviisning fuldstændigen er indført, have bestaaet Afgangsexamen, deels for de Testimonier, der skulle udstedes til dem, som forinden den udvidede Underviisning fuldstændigen er indført, have absolveret Afgangsexamen for at inscriberes ved Universitetet. Begge disse Testimonier approberede Directionen under 2 September og meddelede Rektor dem under 9 s. M. med den Bemærkning, at der med Hensyn til det sidstnævnte Slags overlades vedkommende Rektorer nogen mere Frighed i Formen, kun at det, overensstemmende med den provisoriske Plan, udstedes paa Dansk, samt at Testimonierne i Overensstemmelse med Forordningen af 7 Novbr. 1809 § 106 og 3 Dec. 1828 § 5 Litr. e blive at udstede paa stemplet Papir af 4de Classe No. 5.

Under 25 October modtog jeg følgende Directions-Skrivelse :

„I den Beretning, som ifolge den provisoriske Plan af 25 Juli 1845 § 16 fra de Universitets-Professorer, der som Examenscommissarier have deltaget i Aftoldelsen af den nu tilendebragte Afgangsexamen ved de 3 udvidede Skoler, til Directionen er indgiven om Examens Udfald, have bemeldte Commissarier, med Hensyn til den successive Fremadskriden til Afgangsexamens tilsigtede fremtidige Form, udtalt den Formening, at der allerede til næste År, naar Underviisningen itide indrettes i Overensstemmelse dermed, Intet vil kunne være til Hinder for, deels at Proven i Modersmalet aflægges ved en Aftanding over et frit valgt Emne, hvorved de skriftlige Udarbeidelser i Historie og Religion vilde kunne bortfalde, deels, at der i Mathematiken aflægges en skriftlig Prøve, da der i begge Tilfælde ikke er Spørgsmål om en anden Kunstdisksgrad, men blot om Provens Form og nogen

Førvelse til denne, hvortil de tre Fjerdinaar, der umtrent ere tilbage inden næste Sommerferie, synes at kunne ansees for tilstrækkelige, ligesom Commissarierne heller ikke have troet, at nogen væsentlig Hindring vil kunne finde Sted for Anvendelsen af den nye Form med Hensyn til den skriftlige Probe i Latin, undtagen forsaavidt den Probe i en ikke læst Forfatter, der skal komme til ved den mundtlige Grammen, naar Versionen slaaes sammen med Stilen til een Charakteer, maaske endnu næste Aar skulde findes for streng. Endeligen have Commissarierne ogsaa anset det for nødvendigt, at det overveies og bestemmes, hvorledes der næste Aar skal forholdes med Hebraisk og Equivalent deraf, idet de dog, med Hensyn til den allerede nu i begge Retninger stedfundne Undervisning for næste Aars Candidater, have fundet det beænkeligt, allerede til den Tid ganske at frigive Proven i Hebraisk og lade Equivalentet bortfalde.

Da Directionen fra sin Side ogsaa maa ansee det magtpaalliggende, at Formen for Afgangseramen, saasnart det laader sig gjøre, bringes i fuldstændig Overensstemmelse med de i den provisoriske Plans § 11 indeholdte Forfriester, har Man, ved nu tjenstligen at meddelse Hr. Professoren disse Bemærkninger, villet give Dem Lejlighed til, saafremt De iovrigt maatte dele de af Grammenscommissarierne udtalte Anskuelser, allerede i det nu begyndte Skoleaar at indrette Undervisningen i de paagjeldende Tag saaledes, at Proven i samme ved næste Afgangseramen kunde aflagges paa den omforklarede Maade, hvorhos Man, hvad angaaer Spørgmaalet om Hebraisk eller Equivalent deraf endnu til næste Aar bør optages som nødvendigt Examinationsfag, ønsker at modtage Hr. Professorens nærmere behagelige Ytringer."

I min Betænkning over disse Forslag yttrede jeg blandt Andet, at jeg ikke kunde tiltræde den Anskuelse, at der med

Hensyn til de skriftlige Prøver, navnligen i Mathematik „iſſe var Spørgsmaal om en anden Kundskabsgrad, men blot om Prøvens Form og nogen Forøvelse dertil,” og erklærede det for misligt allerede i de første Aar at fordre Prøver, der selv ifolge Planen forudsatte flere Aars Forberedelse, mere udvidede Kundskaber, en fra den hidtil anvendte forskjellig Methode, og den større Alandsmodenhed, som et til Skolecursus lagt Aar og Undervisningen i 7de Classe skulde give. Directionens Resolution angaaende disse Spørgsmaal fulgte ved Skrivelse af 27 December, saaledes lydende:

„I Skrivelse af 8 f. M. har Hr. Professoren fremsat Deres Bemærkninger i Anledning af den af Commissarierne ved den sidst afholdte Afgangseramen i de tre udvidede Skoler yttrede Formening angaaende adskillige Maader, hvorpaa denne Prøve allerede til næste Aar i enkelte Punkter kunde bringes i nærmere Overensstemmelse med de i den provisoriske Plans § 11 indeholdte Forstifter.

Efterat Directionen har taget de herhen hørende Spørgsmaal, over hvilke ligeledes Rektorerne ved de tvende andre udvidede Skoler have havt Lejlighed til at ytre sig, under nærmere Overbeivelse, og idet der herunder navnligen er taget tilbørligt Hensyn til hvad der efter den hidtil havte Forberedelse med Billighed kan ventes præsteret af dem, der indstille sig til Afgangseramen i 1846, skulde Man nu tjenstligent melde Følgende:

1. Hvad angaaer Spørgsmalet, om en Afhandling i Modersmalet over et frit valgt Emne allerede til næste Aar maatte kunne træde i Stedet for de hidtil forestrevne Udarbeidelser i Historie og Religion, da maa Directionen med Hensyn til de af Hr. Professoren herover yttrede Bætænkeligheder, der ogsaa deles af Rektor Ingerslev, ansee det for rigtigst, at denne Fordring for næste Aar endnu op-

gives, hvorimod formeentligen Intet kan være til Hinder for ved Afgangsexamen i 1847, naar Undervisningen istide bliver indrettet i Overensstemmelse dermed, at lade Prøven i det nævnte Tag afholde efter de i Planen angivne Fordringer.

2. Da Alle deri have erklæret sig enige, vil den skriftlige Prøve i Latin ved Afgangseramen i 1846 kunne aflagges paa den i Planen foresrevne Maade, saaledes, at Charakterne for Stil og Version blive at sammenregne til een Charakter.

3. Med Hensyn til at den i Planen foresrevne Prøve i en ikke forhen læst latinist Forsfatter forudsætter en længere Obelse i cursorisk Læsning, hvortil der vel vanskeligen, inden den 7de Classe er oprettet, vil kunne vindes tilstrækkelig Tid, vil Directionen ikke modsette sig, at denne Prøve bortfalder saalænge indtil Afgangsexamens anden Deel kan afholdes.

4. Hvad angaaer Spørgsmaalet om en skriftlig Prøve i Mathematik, vil Directionen med Hensyn til hvad der angaaende dette Punkt er yttret, og da det maa erkjendes, at særegne Vanskeligheder ville kunne frembyde sig ved at træffe den rette Maalestok for Bedommelsen af en saadan, efter en maaskee utilstrækkelig Forberedelse aflagt Prøve, Intet have at erindre imod, at skriftlig Prøve i Mathematik udsættes til den Afgangseramen, som viiver at afholde i Maret 1847, til hvilken Tid den fornodne Forsvelse hertil maa funne haves.

5. Endelig maa Directionen tiltræde hvad saavel af Hr. Professoren som af Examenscommisssarierne er yttret angaaende Hensigtsmæssigheden af at Hebraisk eller Egqvivalent derfor endnu til næste Mar optages som nødvendigt Examinationsdag ved Afgangseramen."

Det er vel unægteligt, at der i det Hele er Grund til at glæde sig over den paabudne Reform, at mange af de i Planen indeholdte Bestemmelser ere hensigtsmæssige og tidsbærende, og at derved er skeet et betydeligt Fremstridt til det Vedre. Om adskillige Punkters Nigtighed kan der herske Twibl selv hos dem, som ynde den nye Tingenes Orden; enkelte Punkter ville neppe vinde nogen Skolemænds Bisfald og deres Uvhensigtsmæssighed vil vel snart vise sig og opfordre til Modification. Men hele Planen træder jo ogsaa kun frem som provisorisk Foranstaltung, og det kan ikke betvivles, at de Bestemmelser, der almindeligen misbilliges af Sagkyndige eller ved Forsøget vise sig som uheldige, ville bortfalde, inden Planen gaaer over til som definitiv Lov at gielde for Landets samtlige Skoler. Det var da ogsaa onskeligt, at ret mange Sagkyndige vilde udtale sig om denne Plan, imedens det er Tid, og gjøre den til Gjenstand for en fleersidig Drosstelse. Hidtil har denne Sag ikke vundet den Opmærksomhed, som den fortjener; af Skolemænd have kun Prof. Suhr og Mag. Hammerich ytret sig udførsligere om den nye Reform og allerede i deres Skrifter findes ikke Lidet, som har Krab paa særdeles Opmærksomhed. Af Bestyreren af en af de Skoler, i hvilke det er bestemt, at Forsøget først skal gjøres, ventes vel snarere Beretning om, hvad Resultater Forsøget har givet, end Raisonnement over Planens Indhold. Men Forsøget er ganske nylen gen begyndt og endnu kun usfuldstændigen iværksat; om Resultaternes Beskaffenhed kan da for det Förste ikke være Tale. Hvorvidt iovrigt disse Resultater ville blive gunstige, vil tildeels beroe paa, om og hvor snart det lykkes at bortrydde de Hindringer, som for Tiden vanskeliggjøre Reformens tilfredsstillende Udførelse. For Dicblifiket er Tingenes Stilling saadan, at der er gjort store Fordringer til Skolerne og gi-

vet disses Bestyrere den Opgave at regulere Undervisningen efter den nye Plan og jo før jo hellere at iværksætte denne Plan i alle dens Dele, ja med alle dens ydre Former, imedens Betingelserne ere lidet heldige. Der mangler, foruden Andet, i nogle Fag Lærebøger, som svare til Skolernes Tarb, i enkelte andre haves slet ingen Lærebøger; der mangler, hvad der er det Vigtigste, Midlerne til at erholde eller til i længere Tid at beholde duelige Lærere, Lærerprøver og en bedre Gagering. — At indlade mig paa en Drøftelse af Planen i det Hele har jeg ikke i Sunde; derimod anseer jeg det for min Pligt ganske fort at yttre min Anskuelse og mine Betænkeligheder med Hensyn til nogle enkelte Bestemmelser, hvis tilfredsstillende Iværksættelse er forbunden med ikke ringe Vanskelighed. Jeg hylder og har offentlig vedfjendt mig det Princip, at der ikke bør begyndes med Latin saa tidlig, som hidtil er skeet. Om en saa betydelig Forandring i den hidtil brugte Fremgangsmaade, som den i Planen fastsatte, hører ved Undervisningen i dette Sprog først indtræder i tredie Classe, for Vieblikket er tilraadelig, er et andet Spørgsmaal, og de desangaaende yttrede Twyl ere vistnok langt fra at være fjernede ved de i Planens Motiver S. 728 f. anførte Modgrunde. Men de Skolemænd, som stemme for at oprette Latinen, gjøre dette vistnok kun under den Forudsætning, at der kan anvendes desto større Kraft paa dette Fag i de højere Classer og at Timeantallet, som tildeles det, er noget større, end om Undervisningen var begyndt fra neden af, saa at det tilsyneladende Tab derved kan erstattes. Men seer man hen til hvad der paa Papiret fordres gjennemgaaet i Mathematik og fornemmelig i Naturvidenskaberne i de øverste Classer, da ligger den Frygt meget nær, at den store Masse heraf vil hændrage den bedste Deel af Kræfterne paa disse Fag og gjøre Skolen til en Mellemting

imellem en lærer og en Realstole, hvorved den staaer fare for hverken at blive det ene eller det andet, ligesom man ogsaa ledes til at spørge, om denne store Masse af Realia iblandt den saakaldte lærde Skoles Apparat hører til almindelig Dannelse, ja om den ikke selv for en saakaldt Realstole, hvis Opgave er almindelig Dannelse, vilde være uforholdsmaessig stor. *) Dog her vil Meget jævnes ved Praxis; Planens Bestemmelser overlade Skolerne Maaderum med Hensyn til Omfanget af de forskjellige Dele af disse Videnskaber, og Skolerne ville vel kunne udvirke, at der af Overbestyrelsen henvises til forte Compendier, og forsaavidt saadan endnu ikke haves eller snart kunne tilveiebringes, at disse Videnskabers Grændser bestemmes ved et Program, der angiver de vigtigste Hovedsætninger, som skulle medtages i Undervisningen. De tilbørlige Grændser for disse Tag kan ikke Universitetet, men kun Skolerne bedømme, og saasandt som man ikke fra først af vil arbeide paa at bringe Planen til at mislykkes, vil det aldrig komme til et saa stort Misgreb, at disse Tag gjøres til Hovedvidenskaber i den lærde Skole. Forsaavidt deler jeg da ikke Frygten for disse Videnskabers Overvægt, og paa den anden Side erkjender jeg Matematikernes Berettigelse til at optages i Skoleundervisningens Cyclus, ligesom jeg ogsaa mener, at der i Matematik bør fordres noget Mere, end hidtil er skeet, sjoudt

*) I denne Henseende er man ved gammel Vane mistroiss imod Humanisterne; men disse kunne nu, da Landet har Realstoler, hvis Fortrinlighed er almindeligen erkjendt, trestigen appellere til erfarte Pædagoger iblandt Realstolers Bestyrere og nævnligent henvise til hvad der i Hovedstadens bestjendteste Realinstitut erkjendtes for at høre til den almindelige (saakaldte reale) Dannelse.

just ikke saa Meget som Planen fordrer, og navnlig ikke Astro-nomie, hvis Optagelse i Skolen som særegen Videnskab (ikke som mathematiske Geographie) vel kun er en Nemniscens fra den forrige anden Examen. Langt mere betænkelsigt finder jeg det, at man har sammenhobet samtlige Fag i een Classe og paa samme Tid, som man har forsøgt Læregjenstandene i sjette Classe med Naturhistorie og Naturlære, hvoraf den sidste skal begyndes her, og har stillet Fordringerne højere til flere andre Fag, navnlig til de gamle og de nyere Sprog, hvilke sidste endog skulle afsluttes her, — at man paa samme Tid ikke blot har indskrænket de ugentlige Timers Antal til et maximum af 36, men ikke engang har villet legge Undervisningen i Hebraisk og Sang udenfor disse Timer. Jeg vil ikke tale om de andre Ulemper, som Sammenhobningen af alle disse Fag i een Classe har og som allerede ere omtalte af Andre, men kun holde mig til hvad her ligger mig nærmest, at en Folge heraf vil være, at de gamle Sprog, langt fra at kunne erholde flere ugentlige Timer end før i denne Classe, ikke engang ville kunne erholde det Timeantal, som de have havt, medens der begyndtes med Latin fra neden af, og at det ligeledes vil være vanskeligt at tilfredsstille de Fordringer, som gjøres til Undervisningen i de nyere Sprog, med de saa Timer, der kunne tildeles dem i denne Classe. Selv naar Sangundervisningen indskrænkes til een ugentlig Time, vil Latin ikke let kunne erholde flere end 8, Græs 4, Tysk 2, Fransk 2 Timer om Ugen. At troe, at man ved en saadan Indskrænkning af Skoletimerne sikrer Disciplene mod Overvældelse, er en stor Missforstaelse; jo mindre tilstrækkelig Tid der paa Skolen er til Veileitung, desto større og vanskeligere vil Arbeidet være for Disciplene hjemme og desto ringere vil dette Arbeides Frugter være. Vil man ikke afslutte Naturhistorie i 5te Classe eller først

begynde Naturlære i Tde., da bør i al Fald Underviisningen i Hebraisk ligge udenfor Skoletiden. Dette Fag er (Motiverne S. 737) vistnok med Nette erklaeret for ikke at høre med til Betingelserne for den almindelige Dannelse, der er den lærde Underviisnings Formaal; det er erkjendt, at dette Fag bør være en fri Underviisningsgjenstand, der alene i Skolen tilbydes dem, som agte at gaae den theologiske Bei, og for hvilket intet Equivalent bør fordres; Charakteren for dette Fag ved Afgangsexamen er udelukket fra Indflydelse paa Hovedcharakteren: og efter alle disse Præmisser er det dog optaget „som bestemt Lærefag i Skolens Underviisningscylus“ og regnet med „under det bestemte maximum af ugentlige Skoletimer.“ Dette forekommer mig at være inconsequent. Hellere end dette havde jeg seet, at dette Fag var udelukket aldeles fra Skolen, hvor dets Stilling i Fremtiden dog bliver hoist mislig, og var henlagt til Universitetet. Desuden mener jeg, at Sangunderviisningen hører til samme Categorie som Gymnastik og ligesaa lidt som denne bør formindse det reglementerede maximum af 36 ugentlige Timer. Det er endog paafaldende, at naar Talen var om eet af disse Fags Optagelse i Skoletiden; Sang og ikke Gymnastik er bleven valgt. I Gymnastikunderviisningen deeltage de allerfleste Disciple, den kan gives efter Classerne og Øvelserne foretages i et fra den øvrige Skole affondret Locale, hvorimod Disciplene i Sangtimerne ikke ere inddelte classevis, men efter Stemmerne og til hver Tid næsten Halvdelen af Disciplene er udelukket fra denne Øvelse, deels paa Grund af at de mangl, deels paa Grund af at de skifte Stemme, hvortil endnu kommer, at hyppigen Disciple i Årets Løb gaae over fra det ene til det andet Parti og at Underviisningen i Sang, der gjenlyder i hele Localet, vilde forstyrre

den øvrige Undervisning, naar den lue indenfor Skoletiden.

I Lærerpersonalet er ingen Forandring foregaaet i dette Skoleaar. Til Lettelse for Rektor og Opmaaelse af Enhed i Opsynet har Directionen i Lighed med hvad der finder Sted ved andre Skoler af større Freqvents, efter min Indstilling bevilget, at Inspectionsforretningerne overdroges til en af Skolens Lærere imod særligt Godtgjørelse. Til at varetage disse Forretninger blev efter mit Forslag Hr. Adjunct Wiehe antagen og et indsendt Udkast til en Instruk for Inspector ved Odense Cathedralskole blev under 25 November approberet af Directionen.

En Høitidelighed af særegen Art har fundet Sted den 4 September f. A., da en Mindeplade af Sols blev nedlagt i den nye Skolebygnings Grund af Stiftets høie Gouverneur. Høitideligheden aabnedes ved en af Disciplene assungen Choral og indlededes ved en Tale af høierværdige Hr. Bisshop Dr. Faber. Efterat derpaa nogle af Gouverneuren til Stiftets Øvrighed og Rektor overgivne Monter af disse bare nedlagte i Portalets Søkkel, nedlagde H. Kongelige Høihed Mindepladen paa samme Sted og indmurede den, imedens en anden Choral blev assungen. Handlingen, hvortil en stor Forsamling af alle Stænder havde indfundet sig,

sluttedes med et „Længe leve“ for Kongen. Paa Mindepladen er indgravet denne Inscription :

„Grundstenen til Odense Cathedralskoles Bygning blev lagt Anno 1845 den 4de September i Hans Majestæt Kong Christian den 8des 7de Regerings-Aar af Fyens Stifts Gouvernør Hans Kongelige Höihed Kronprinds Frederik Carl Christian til Danmark. Cathedralskolens Ephorer vare : Stiftamtmanden over Fyens Stift, Kammerherre Carl Emil Bardenfleth og Biskop over samme Stift, Dr. Nicolai Faber. Professor, Magister artium Rudolph Johannes Frederik Henrichsen var Cathedralskolens Rector. Gud velsigne dette Arbeide ! Længe leve Kongen !“

Arbeidet ved den nye Skolebygning er færdet saa rask frem, at man tør haave, at den kan tages i Brug henimod Slutningen af dette Aar. Da Rectorboligen for Fremtiden vil blive henlagt til samme Locale, blev der i Begyndelsen af indeværende Aar inddelte Underhandlinger om Salget af den Skolen tilhørende Gaard, som for Tiden beboes af Rector, og ved Kongelig Resolution af 27 Februar blev Directionen bemyndiget til at afhændende denne Gaard til Fyens Stifts Læseforening for en Kjøbsum af 7000 Nbd. og imod at bemeldte Forening paatager sig alle af Kjøbet flydende Omkostninger.

2. Underviisningen.

Den provisoriske Plans Bestemmelser ere med dette Skoleaars Begyndelse blevne iværksatte ikke blot i nederste Classe, men ogsaa for en Deel i adskillige andre og navnlig i den nærværende øverste, og det af de Grunde, som ere angivne i Planens Motiver S. 780 f. og i den samme steds antydede Hensigt, saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det, at gjøre Skolens ældre Disciple deelagtige i de Forbedringer og de Fordele, som den nye Indretning medfører. En større Tillempling af Underviisningen i de høiere Classer ester det nye System lod sig noget lettere gjøre her, end maaske andensteds, fordi flere af Forudsætningerne varne givne og mangehaande Forberedelses til den intenderede Udvidelse gjorte i de foregaaende Åar. Ester den Plan, som nu er lagt, er det at haave, at en syvende Classe allerede vil kunne oprettes i Året 1847 og den fuldstændige Afgangsexamens tvende Dele med saa og ikke betydelige Modificationer ville kunne indføres i Årene 1847 og 48. Forbrigt har heller ikke vor Skole været eller vil i den nærmeste Fremtid være fri for mange af de Ulemper, som en Overgangsperiode sædvanlig medfører. De væsentligste Forandringer i Underviisningen, som Reforms Indførelse har haft til Følge, ere, at af nye Fag Naturlære er blevne optagen i 6te Classe og for denne Classes yngre Afdeling tillige Naturhistorie. Det træf sig saa heldig, at tvende af de ved Skolen allerede ansatte Lærere kunde påtagte sig Underviisningen i disse nye Fag. Derimod er Engelsk, hvori forhen de tvende øverste

Classer undervistes, bortfaldet; at Omstændighederne have gjort dette nødvendigt, maa saa meget mere beslages, som Disciplene syntes at have megen Interesse for dette Sprog, hvori Fremgangen i Forhold til den derpaa anvendte Tid og den Forberedelse, det krævede, havde været særdeles tilfredsstillende. Mit Forslag, at der maatte gives de Disciple, som havde Lyst til at lægge sig efter dette Sprog eller fortsætte det i de foregaaende Aar Lærte, Leilighed til at erholde den fornødne Veiledning af en af Skolens Lærere udenfor Skoletiden, blev aldeles forkastet. Ligeledes er Stilen i Fransk for de twende øverste Classer blevet indskrænket til mundtlige Øvelser. Sjette Classe har været delt i Hebraisk og Geometrie, i det sidste nærmest paa Grund af, at Partierne havde været underviste efter forskellige Lærebøger; men ogsaa for Fremtiden vil selv uden saabant Hensyn en Deling i dette Fag være nødvendig, naar nogle af de nye geometriske Discipliner skulle medtages i 6te Classe, ligesom en lignende Deling maa finde Sted i Naturlære, der, saavel som Hebraisk, først begyndes i denne Classe. Den nye Plan er fuldstændigen blevet indført i første Classe og som en Folge deraf Latin bortfaldet, hvorimod Dansk og Tydsk har faaet et forsterket Timeantal. At Fransk er blevet optaget i denne Classe, har fornemmelig sin Grund i de herbærende Forhold, da saa godt som Alle, der optages i denne Classe, allerede medbringe nogen Kundskab i Tydsk og de Fleste ogsaa have læst noget Fransk i de Skoler, som de have besøgt for deres Indtrædelse i Cathedralskolen. Disse sidste vilde, naar Undervisningen i Fransk opstilles til anden Classe, glemme det Lærte, og overhovedet var det at befrygte, at Skolearbeidet for Alle i denne Classe vilde blive saa let, at Magelighed kunde indsnuge sig, som senere var vanskeligere at bekæmpe. Desuden noder Tidens Knaphed til at indskrænke dette Fag

i de 3 høiere Classer til faa ugentlige Timer, faa at en vis Grad af Færdighed deri maa føges erhvervet i de lavere og Grundvolden altsaa lægges faa tidlig som muligt. Dog holdes der noie over, at Undervisningen i dette Sprog i denne Classe er reent praktisk og indskrænker sig til Øvelse i Øplæsning og senere til Oversættelse af ganske lette Stykker og Indprentning af Gloser uden Anvendelse af nogen Grammatik.

Det var nu meget at ønske, at Forældre, som trænke paa at lade deres Born indtræde i Skolen, vilde vise behorig Agtelse for Skolens Plan og ikke lade Bornene begynde paa Latin i en for ung Alder, enten af gammel Vane og Fordom eller i det Haab derved at kunne skyde Gjenvei. Dette Haab vil i de fleste Tilfælde blive skuffet. Overhovedet vil den, som heresterdags indtræder i en høiere Classe, uden at være blevet undervist i Øvereensstemmelse med Skolens Plan, have at kæmpe med langt større Vanskærligheder, end de, som tidligere have været i lignende Tilfælde, og hyppigen vil han maatte finde sig i et langt og hverken meget frugtbringende eller behageligt Skoleliv. Idet jeg henviser til hvad jeg har ytret om den sildige Indtrædelse i Skolen i Indbydelseskrifstet for 1844 S. 57 f., finder jeg mig ved de nærværende Forhold endnu stærkere, end dengang, opfordret til at anmode dem, som ville sætte deres Born her i Skolen, om ikke at opfætte dette for længe og helst at lade dem indtræde i Skolen, naar de ere 10 Åar, og lade dem ordentlig gaae Skolen igjennem.

Fagene have været fordelede paa følgende Maade imellem Lærerne:

Nector: Latin, Græsk og Hebraisk i VI .	17 Timer ugentl.
Overlærer Dr. Pauludan-Müller: Historie og Geographie i VI, V, IV, III, Dansk i VI, V, IV	25 -----
Overlærer Sied: Fransk i VI-II, Græsk i V og IV	22 -----
Adjunct Røfød-Hansen: Thydsk og Na- turhistorie i alle Classer	30 -----
Adjunct Crone: Latin i II, Græsk i III, Dansk i III, II, I	26 -----
Adjunct Wiehe: Latin i V, IV, III . .	26 -----
Adjunct Strom: Religion i alle Classer, Historie og Geographie i II og I, Fransk i I	30 -----
Adjunct Kragh: Mathematik og Negning i hele Skolen, Naturlære i VI	27 Timer ugentl.
Fuldmaegt. Jastrau: Skrivning i IV, III, II, I	6 -----
Tegnelærer Moe: Tegning i IV, III, II, I	4 -----
Krigsskæssor Fversom: Sang i hele Skolen	6 -----
Premierlieut. v. Fenner: Gymnastik i hele Skolen	6 -----

Følgende Schema viser, hvormange ugentlige Timer der har været tildeelt hvert Fag i de forskellige Classer:

Fagene :	VI	V	IV	III	II	I	Summa.
Dansk . . .	3	2	2	3	4	6	20
Tydk	3	3	2	2	3	5	18
Fransk . . .	2	3	2	2	4	4	17
Latin . . .	9	9	9	8	8	-	43
Græsk . . .	4	5	4	5	-	-	18
Hebraisk . . .	2	-	-	-	-	-	2
Religion . . .	3	3	3	2	3	3	17
Historie og Geogr.	4	5	5	4	4	5	27
Regning og Ma- thematiske . . .	4	4	4	4	3	4	23
Naturhistorie . .	(2)	2	2	2	2	2	10(12)
Naturlære . . .	2	-	-	-	-	-	2
Skrivning . . .	-	-	2	2	3	4	11
Legning . . .	-	-	1	2	2	2	7
Sang . . .	2	2	2	2	2	1	11
Gymnastik . . .	2	2	2	2	2	2	12

I Henseende til Lære- og Læsebøger er der med Directionens Samtykke stættet følgende Forandringer:

I Danst: Bojesens fortsatte danske Sproglære istedetfor Krosslings Schema i de tre nederste Classer samt Hjorts Vorneven i 1ste.

I Græs: Tregders Grammatik istedetfor Langes i 3de Cl., Lunds Læsebog i 3de og 4de Cl. istedetfor Bergs Læsebog og Xenophon.

I Tydsk: Lorenzens Stiilevelser i 6te og Wolles Materialier til at indøve den tydsk Formlære i 2den og 3de Classe.

I Frans: Abrahams's franske Sproglære i 2den Cl.

I Naturlære: Ørsteds Physik i 6te Cl.

Hvorledes de daglige Undervisningstimer have været fordelede i dette Skoleår, ses af følgende af Directionen under 9 September f. A. approberede Lectionstabell:

Timer.	Klasser.	Mandag.	Tirsdag.
8 - 9.	VI. V. IV. III. II. I.	Historie. Arithmetik. Tydsk. Fransk. Latin. Geographie.	A. Hebraist. B. Geometrie. Naturhistorie. Geographie. Latinsk Stil. Latin.
9 - 10.	VI. V. IV. III. II. I.	Arithmetik. Religion. Skrivning. Fransk. Dansk.	Latin. Geometrie. Latin. Historie.) Skrivning.
10 - 11.	VI. V. IV. III. II. I.	Religion. Græst. Latin. Tydsk. Dansk. Regning.	Græst. Geographie. Naturhistorie. Latin. Regning. Religion.
11 - 12.	VI. V. IV. III. II. I.	Tydsk. Latin. Græst. Græst.) Tegning.	Fransk. Latin.) Tegning. Religion. Tydsk.
12 - 1.	VI. V. IV. III. II. I.		B. Naturhist. Gymnastik.
3 - 4.	VI. V. IV. III. II. I.	Latinesk Stil. Historie. Geometrie. Latin. Tydsk. Historie.	Dansk. Græst. Religion. Regning. Naturhistorie. Dansk.
4 - 5.	IV. V. IV. III. II. I.	Latinesk Stil. Latinesk Stil. Historie. Regning. Historie. Tydsk.	Naturlære. Fransk. Dansk. Naturhistorie. Latin. Fransk.
5 - 6.	Sangundervielsen.		

Dønsdag.	Torsdag.	Fredag.	Löverdag.
Græst.	Arithmetik.	A. Hebraist.	A. Geometrie.
Dansk.	Frans.	B. Geometrie.	B. Hebraist.
Tydst.	Historie.	Græst.	Religion.
Religion.	Latin.	Historie.	Latin.
Negning.	Naturhistorie.	Græst.	Frans.
Dansk.	Dansk.	Tydst.	Latin.
Latin.	Dansk.	Historie.	Tydst.
Religion.	Latin.	Latin.	Latin.
Arithmetik.	Skrivning.	Geographie.	Geometrie.
Græst.	Latin.	Græst.	Religion.
) Skrivning.	Geographie.	Latin.	Græst.
) Negning.	Geographie.) Skrivning.) Skrivning.
Latin.	Naturlære.	Græst.	Græst.
Tydst.	Historie.	Latin.	Græst.
Latin.	Latin.	Frans.	Geographie.
Negning.	Græst.	Geographie.	Naturhistorie.
Latin.	Tydst.	Neligion.	Latin.
Frans.	Geographie.	Tydst.	Neligion.
A. Geometrie.	Religion.	Geographie.	Tydst.
B. Hebraist.	Dansk.	Tydst.	Historie.
Græst.	Geometrie.	Latin.	Græst.
Religion.	Lat. Stiil.	Tegning.	Dansk.
Latin.	Dansk.	Frans.) Tegning.
Dansk.	Tydst.	Frans.) Gymnastik.
Naturhistorie.) Gymnastik.
) Gymnastik.) Gymnastik.
Geographie.	Latin.	Religion.	Dansk.
Arithmetik.	Latinst Stiil.	Frans.	Latin.
Latinst Stiil.	Dansk.	Lat. Stiil.	Naturhistorie.
Tydst.	Dansk.	Dansk.	Negning.
Frans.	Frans.	Negning.	Religion.
Historie.	Religion.	Naturhistorie.	Dansk.
Tydst.	Latin.	Frans.	Historie.
Latin.	Latinst Stiil.	Naturhistorie.	Tydst.
Frans.	Græst.	Lat. Stiil.	Arithmetik.
Geographie.	Historie.	Religion.	Latin.
Geographie.	Historie.	Latin.	Dansk.
Negning.	Dansk.	Negning.	Frans.

5. De i Skoleaaret gjennemgaaede Pens.

I Arets Læb er i de forskjellige Tag læst følgende:

Dansk.

I Classe. Af Hjorts Børneven gjennomlæst omrent 250 Sider. Det Vigtigste af Grammatiken er østere gjennemgaaet efter Bojesens Fortsattede danske Sproglære. Af Krøssings poetiske Læsebog 1ste Heste ere adskillige Stykker lært udenad. Skriftlige Øvelser efter Dictat.

II Cl. Af Molbechs Læsebog er gjennomlæst omrent 170 Sider. Grammatiken er gjennemgaaet efter Bojesens Sproglære. Flere Stykker ere lært udenad af Krøssings poetiske Læsebog 1ste Heste. De skriftlige Øvelser have bestaaet i Dictat og andre lette Stiloøvelser.

III Cl. Af Holsts prosaistiske Læsebog gjennomlæst S. 89-199; ogsaa Krøssings poetiske Læsebog 1ste H. er benyttet til Recitation og Udenadslæren af Digte. Hele Bojesens Sproglære er østere gjennemgaaet. Stiloøvelserne ere deels foretagne efter de 13 første Lectioner af Borgens Veiledning, deels have de bestaaet i Dictat og i at nedstrive en oplæst, letfattelig Fortælling efter Hukommelsen.

IV Cl. Læse- og Analyserøvelser efter Holsts prosaistiske Læsebog. Borgens Veiledning er gjennemgaaet fra 13de til den 22de Lection. Skriftlige og mundtlige Øvelser efter Borgen; desuden hele Classen skrevet efter Dictat. Alle de skriftlige Arbeider ere foretagne paa Skolen.

V Cl. Læse- og Analyserøvelser efter Molbechs Stil-

dringer af den danske Historie og efter Holsts poetiske Læsebog. I de poetiske Stykker er lagt Vægt paa billedelege og figurlige Udtryks Oplosning og en klar Gjengivelse af Tankegangen. Borgens Veiledning fra den 22de Lection indtil Enden, med Benyttelse af enkelte Stykker af Excurserne. Skriftlige Øvelser efter Borgens samt i Almindelighed to maa-nedlige Udarbeidelser, deels paa Skolen, deels hjemme.

VI Cl. Af dansk Litteratur er læst: de 16 første af Mynsters Betragtninger, P. Möllers Oversættelse af Odysseus' sex første Sange, Sammes en Students Eventyr, Holbergs den politiske Randestøber, Oehlenschlägers Stærkodder og Correggio, Wessels Kjærlighed uden Stromper. Maanedlig to til tre Udarbeidelser foruden mindre skriftlige og mundtlige Øvelser (Dispositioner, Gjengivelse af Tankegangen i et længere Stykke og desl.).

Latin.

II Classe. Af Borgens Læsebog de 52 første narratiunculæ; af Cornelius de 7 første Feltherrer. Af Madvig's Grammatik er Formlæren repeteret og de vigtigste Paragrapher af Casuslæren i Syntaxen læste. Forberedende Øvelser til Stilen og Øvelser i at skrive efter Dictat.

III Cl. De 8 første Feltherrer af Cornelius; de 2 første Boger af Cæsar de bello Gallico. Formlæren af Grammatiken repeteret og udvidet og af Syntaxen læst de vigtigste Hovedregler indtil 3die Afsnit. Skriftlige Øvelser i 2 ugentlige Timer efter Trojels Eemplarer.

IV Cl. Cæsar de bello Gallico 6te Bog; Ciceros Tale pro Roscio Amerino; af Ovids Metamorphoser efter Felsbauschs Udvælg folgende Partier: Ino og Athamas, Per-

feus, Hyacinthus og Midas (tilsammen noget over 700 Vers). Madvigs Grammatik i det for denne Classe fastsatte Omfang. To Stile ere skrevne om Ugen, den ene hjemme, den anden paa Skolen, hvortil de lettere Stykker i Ingerslevs Materialier ere benyttede ligesom til mundtlig Stil een Gang om Ugen.

V Cl. De 2 første Bøger af Virgils Eneide; Ciceros fire catilinariske Taler samt Talen pro Milone. Madvigs Grammatik er repeteret og de for denne Classe bestemte nye Partier deraf gjennemgaaede. To Stile om Ugen, een hjemme og een paa Skolen, hvortil saavelsom til mundtlig Stil een Gang om Ugen Ingerslevs Materialier ere benyttede.

VI Cl. Horats's Epistler 1ste Bog og omtrent det Halve af Obernes 4de Bog; 2den Bog af Livius; Cicero de officiis 1ste Bog; Endel af Madvigs Grammatik er repeteret; Meget af Stoffet, som er passende for denne Classe, er medtaget eller benyttet under Læsningen af Forfatterne og i Stiletimerne. Evende Stile ere skrevne hver Uge, den ene hjemme, den anden paa Skolen og gjennemgaaede i tvende sammenhængende Timer. En eller to Versioner hver Maaned. Foruden hvad der af Bojesens Antiquiteter er benyttet under Læsningen af Forfatterne, ere de vigtigste Partier deraf gjennemgaaede i Sammenhæng.

Græs.

III Classe. Læst og repeteret den paradigmatiske Deel af Tregders Formlære (dog af Verberne kun til dem paa *u*), samt af Lund's Læsebog gjennemgaet de tilsvarende Stykker indtil S. 19 No. VIII.

IV Cl. Formlæren efter Langes Grammatik for den

største Deel Repetition; de uregelmæssige Verber i Forbindelse med Lund's Læsebog S. 22-27 og 95-111.

V Cl. Homeri Odyss. lib. IX, Herodots 6te Bog. Af Grammatikken er Formlæren repeteret og udvidet især ved det Vigtigste af hvad der angaaer den episke Dialekt.

VI Cl. Homers Iliade fra 12te til 14de Bog incl.; Herodots 2den Bog; Xenophons Memorabilia 3die Bog. Af Langes Grammatik er Formlæren repeteret og det Vigtigste af Syntaxen gjennemgaaet.

Sebraise.

VI Classe. Første Parti har gjennemgaaet Genesis fra 31te Capitel indtil Enden og Exodus fra 10de til 20de Cap. incl. samt repeteret Lindbergs Grammatik. Det andet Parti har læst de 8 første Capitler af Genesis og gjennemgaaet hele Formlæren efter Whittes Grammatik med Forbigaaelse af enkelte Anmærkninger.

Tyds.

I Classe. Rungs Læsebog fra S. 65-129 og fra S. 152-169; af Grammatikken Declinationerne, Adjectiverne og Verberne efter Hjorts mindre Grammatik.

II Cl. Rungs Læsebog fra S. 90-111, 117-129, 169-181, 191-213. Hjorts mindre Grammatik læst igjen og repeteret.

III Cl. Hjorts Læsebog fra S. 1-53. Kjønsreglerne og Verberne efter Hjorts større Grammatik.

IV Cl. Hjorts Læsebog fra S. 80-146. Hele Formlæren gjennemgaaet. Stil eengang om Ugen.

V Cl. Hjorts Læsebog fra S. 155-250; af Grammatikken repeteret Formlæren og læst Syntaxens Hovedregler. Stil eengang hver Uge efter Bresemann.

VI Cl. Hjorts Læsebog S. 337-411 og S. 500-536 deels cursorisk, deels efter opgivne Pensæ. Stil eengang hver Uge efter Lorenzens Stilebog.

Fransk.

I Classe. Øvelse i Oplæsning efter Borrings Manuel de langue française; af samme Bog er oversat fra S. 6-37.

II Cl. Borrings Manuel S. 6-40 og 147-162. Af Abrahams's Grammatik det Vigtigste af Formlæren, især den paradigmatiske Deel, dog saaledes, at af de uregelmæssige Verber kun enkelte af de under Læsningen hyppigst forekommende ere gjennemgaaede. Af og til ere Closer eller Smaastykker af det Læste lært udenad.

III Cl. Borrings Læsebog for Mellemklasserne fra S. 1-30; de 12 første Smaastykker ere lært udenad. Formlæren er, med Forligaaelse af enkelte Punkter, læst ud og repe-teret.

IV Cl. Borrings Læsebog for Mellemklasserne S. 128-131, 217-224, 241-262; af Sammes études litt. 1-21, 170-173, 366-376. Formlæren er repe-teret; af Syntaxen er kun læst nogle enkelte Stykker (§ 3 og 10).

V Cl. Borrings études S. 122-138, 154-215, 242-256, 266-273, 302-322. Af Grammatiken er Formlæren repe-teret og nogle Afsnit af Syntaxen læste. Af Borrings Stilebog er mundtlig gjennemgaat No. 1-20. Skrivning efter Dictat af og til.

VI Cl. Borrings études 48-109, 318-347. Af Charles XII p. Voltaire er en Deel læst cursorisk. Af Borrings Stilebog ere de første 20 Stykker oversatte mundtlig. De vigtigste Afsnit af Syntaxen.

Religion.

I Classe. Herslebs mindre Bibelhistorie. Morgenpsalmerne og nogle andre Psalmer ere læste udenad.

II Cl. Balles Lærebog 5te, 6te og 7de Cap. Herslebs større Bibelhistorie fra Begyndelsen til S. 49. Nogle Psalmer læste udenad.

III Cl. Hele Balles Lærebog med Undtagelse af 6te Cap. Herslebs større Bibelhistorie fra Begyndelsen til 6te Periode.

IV Cl. Fogtmanns Lærebog 2det Capitel. Herslebs Bibelhistorie fra Begyndelsen til 3die Afdeling.

V Cl. Fogtmanns Lærebog § 1-46 og 105-114. Af Bibelhistorien det N. Test's Historie 1ste Afsnit. Skriftlige Udarbeidelser hver Maaned.

VI Cl. Fogtmanns Lærebog § 1-46 og 105-121. Af Bibelhistorien det G. Ts. Historie 1ste og 2den Afdeling og det N. Ts. Historie til 4de Periode. Af det græske N. T. Matthæi Evangelium. Skriftlige Udarbeidelser hver Maaned.

Historie.

I Classe. Rosfods fragmentariske Historie fra Begyndelsen til Middelalderen.

II Cl. Rosfods fragm. Historie fra Constantin den Store til den franske Revolution.

III Cl. Fædrelandshistorie efter Suhms Udtog fra Begyndelsen indtil S. 153.

IV Cl. Fædrelandshistorie efter Suhm fra Frederik den Femte indtil Enden og derpaa hele Bogen repeteret. Estrups Verdenshistorie fra Begyndelsen indtil S. 66.

V Cl. Estrups Verdenshistorie, Middelalderen læst og repeteret samt indført i historiske Tabeller.

VI Cl. Estrups Verdenshistorie, den nyere Tid fra 1660-1786 læst og repeteret samt indført i historiske Tabeller.

Geographie.

I Classe. Efter en almindelig Oversigt over Lands og Vandets Fordeling paa Jorden er af Velschows Geographie læst fra Europa til den preussiske Stat.

II Cl. Velschows Geographic fra Preussen til Frankrig.

III Cl. Velschows Geographie fra Frankering indtil Indiens Inddeling. *)

IV Cl. Det samme Pensum efter samme Lærebog.

V Cl. Ingerslevs større Lærebog fra Frankerig indtil Slutningen af Europa samt Amerika.

VI Cl. Ingerslevs Geographie Afrika og Amerika.

Mathematik og Regning.

De 3 nederste Classer ere blevne øvede i Regning efter Mundts Negnebog.

IV Classe. Oppermanns Geometrie No. 1=107, 123=137, 140=168. Steens Indledning til Arithmetiken No. 1=72.

V Cl. Oppermanns Geometrie No. 153=232, 243=249, 251, 257=303, 307=328. Anhanget til Steens Indledning. Jürgensens Arithmetik No. 35, 36, 45, 47=58, 65, 67=72, 100=104.

*) Det var at ønske, at Forfatteren og Forleggeren ikke lode Skolerne vente længere paa anden Deel af Geographiens nye Udgave, saasom man ikke vel kan paalægge de Disciple, som have anslaget den første Deel (Europa) at koble hele den øldre Udgave for at kunne læse de andre Verdenødele.

VI Cl. Eldre Parti: Repeteret den plane Geometrie efter Bjørns Lærebog. Endel skriftlige Opgaver.

Yngre Parti: Oppermanns Geometrie №. 339-369, 374-378, 413-449, 486-488, 492-496, 498-506, samt af Opgaverne I-IX, 15 og X, I-XI, 7. — Begge Partier: Jürgensens Arithmetik №. 47-58, 62, 80-99, 107-118.

Naturhistorie.

I Classe. Pattedyrene og Fuglene indtil Vandfuglene efter Stroms Naturhistorie.

II Cl. Fuglene efter Strom; (Indledningen til dem efter Dreiers og Bramsens Lærebog i Zoologie og Botanik, sidste Udg.) Krybdyrene efter sidstnævnte Bog.

III Cl. Fiskene, Bloddyrene og Straaledyrene efter Dreiers og Bramsens Lærebog i Naturhistorie.

IV Cl. Fiskene og Leddyrene efter samme Lærebog.

V Cl. Krybdyrene og Fiskene; Plantelæren til 2den Cl. af det naturlige System samt repeteret det Vigtigste af Indledningen efter samme Lærebog.

VI Cl. Fiskene og Bloddyrene; af Plantelæren 2den og 3die Classe af det naturlige System; repeteret Pattedyrene efter samme Lærebog.

Naturalære.

VI Classe. Ørsteds Physik § 13-214, undtagen § 169, 189, 191.

4. Disciplene.

Bed Udgangen af forrige Skoleaar var Disciplenes Antal 62, af hvilke otte, esterat have underkastet sig Afgangseramen, dimitteredes til Universitetet, hvende forlode Skolen inden det nye Skoleaars Begyndelse og een udmeldtes i Mai Maaned d. A. Derimod optoges d. 1 September af 24 til Optagelse Anmeldte 22 nye Disciple og senere endnu tre. Skolen bestaaer da for nærværende Tid af 76 Disciple, fordeelte paa 6 Classer i estersøgende Orden. (De sidst indkomne Disciple erebetegne de med *):

VI Classe.

1. *) Jens Krog (afd. Slibscapitain Krog i Nordborg).
2. Peter Christian Cramer (afd. Pastor Cramer i Tolstrup og Stenum i Jylland).
3. *) Christian Heinrich Bruhn (Slibscapitain Bruhn i Nordborg).
4. Jørgen Peter Sophus Petersen (Brændeviinsbrænder Petersen i Odense).
5. Hans Nansen Larsen (Kjøbmand Larsen i Kjerteminde).
6. Johannes Knudsen (Provst Knudsen, Sognepræst i Giislev og Ellested).
7. Hans Nobel Becher (Pastor Becher i Vesterhæsinge).
8. Anton Gregers Harald Neimer (Kirkesanger og Skolelærer Neimer i Haarslev).

9. Victor Chr. Høegh Guldberg (Adjunct Guldborg i Nyborg).
10. Erik Frederik Emil Jensen (Kirkesanger og Skolelærer Cand. theol. Jensen i Svendborg).
11. Frederik Møller (afd. Professor Poul Møller).
12. Henrik Christian Hansen (Procurator S. Hansen i Odense).
13. Christian Nielsen (Boelsmand Niels Hansen i Nødegaard, Hjelsted Sogn).
14. *) Christian Knudsen (afd. Kjøbmand Knudsen i Rettinge paa Als).
15. Nasmus Christian Møller (Broder til No. 11).
16. Peter Mariager (Secretair, Proviantforvalter Mariager i Nyborg).
17. Erik Frisenberg Nielsen (Husmand Niels Bertelsen i Nørreslev).
18. Lauritz Nicolai Friis (Proprietair Friis til Blaaholm).

V. Classe.

1. Gustav Waldemar Emil Crone (afd. Kjøbmand Crone i Odense).
2. Thorvald Paulsen (Proprietair Paulsen i Odense).
3. Peter Clausen (Vagtmeester og Gymnastiklærer Clausen i Odense).
4. Wilhelm Adolph Lange (Justitsraad Lange til Ørbechlunde).
5. Waldemar Thomsen (Raabmand Ove Thomsen i Odense).
6. Harald Wilhelm Bülow (Sørigscommisair Bülow i Odense).

7. Frederik August Henrichsen (Mectors Son).
8. Carl Johan Anton Belschner (Skræddermester Belschner i Odense).
9. Peter Wilhelm Lassen (Pastor Lassen i Østrup).
10. Rasmus Balslev (afd. Pastor Balslev i Eiby og Meelby).
11. Jens Matthias Lassen (Provst Lassen i Overndrup).
12. *) Peter Christian Graae (Pastor Graae i Tranekær).

IV Classe.

1. *) Morten Thomsen Brededorff (Pastor Brededorff i Bisserup).
2. Peter Carl Laurits Petersen (Villetteur og Politifuldmaegtig Petersen i Odense).
3. Frederik Emil Wied (Førpagter Wied i Sjælland).
4. Johannes Franciscus Gottlieb Schonheyder (Justitsraad, Byskriver Schonheyder i Odense).
5. Gabriel Thomas Schatt Nordam Heiberg (Provst Heiberg i Kjerteminde).
6. Niels Peter Wilhelm Müller (Kasserer ved Fattigvæsenet Müller i Odense).
7. Harald Leopold Thomsen (Broder til No. 5 i V Cl.).
8. Nicolai Christian Selchier (Pastor Selchier i Balslev og Eiby).
9. Martin Matthias Laurits Schiotte (Pastor Schiotte i Hunsby).

10. Lars Fog (afd. Proprietair Fog til Rissinge).
11. *) Johann Henrik Colding (Provst Colding, Præst ved Frue Kirke i Odense).

III Classe.

1. *) Jørgen Christian Dreyer (Pastor Dreyer i Nørre ved Thisted).
2. Frederik Wilhelm Smith (Proprietair Smith paa Hedenvigslund).
3. Frederik Hermann Christian Weeke (Kjøbmand Weeke i Odense).
4. Anton Frederik Sophus Scholten (Gustitsraad v. Scholten i Odense).
5. Christian Frederik Wilhelm Petersen (Godsforvalter Petersen paa Laaland).
6. Gebhard Frederik Wandall (Pastor Wandall i Gudbjerg).
7. *) Niels Lauritz Balslev (Pastor Balslev i Haarelev).
8. Niels Moller (Broder til No. 11 og 15 i VI Cl.)
9. *) Friis Ulrik Bülow (Landmand Bülow paa Langberggaard).
10. Hans Teisen (Kjøbmand Teisen i Odense).
11. Mads Christian Wiibroe (Skolelærer og Kirkesanger Wiibroe i Munkeboe).
12. *) Christian Nohmann (Pastor Nohmann i Nonninge).
13. Carl Christian Bondo (Hospitalsforstander, Procurator Bondo i Odense).

14. Martin Anton Briand Jørgensen (Communietescasserer Jørgensen i Odense).
15. *) Søren Hempel (Districtslæge Hempel i Assens).
16. Christian Frydensberg Kaalund (afd. Pastor Kaalund i Flemløse).
17. Peter Salomon Lindsgaard (Justitsraad Lindsgaard til Lykkesholm).
18. *) Hugo Theodor Waldemar Hald (Provst Hald i Lumbø).

II Classe.

1. Andreas Nasmussen Belschner (Broder til No. 8 i V Cl.).
2. Theodor Rotterodamus Krøg (Kirkesanger og Skolelærer Krøg i Bindinge).
3. *) Johan Frederik Bardenfleth (Khrre, Stiftamtmand v. Bardenfleth i Odense).
4. *) Nicolay Brorson (Pastor Brorson i Alleseø).
5. *) Frederik Wilhelm Scholten (Broder til No. 4 i III Cl.).
6. Ferdinand Alexander Friis (Apotheker Friis i Veile).
7. *) Frederik Wilhelm Nasmussen (Kjebmand Nasmussen i Odense).

I Classe.

1. *) Joachim Frederik Matthæus Nahlf (Capitain Nahlf til Billeshauge).
2. *) Jens Paludan-Müller (Overlærer Dr. Paludan-Müller).

3. *) Hans Peter Egeløkke Langkilde (Forpagter Langkilde paa Sandholdt).
4. *) Rudolph Christian Strom (Gjestgiver Strom i Odense).
5. Peter Krag (Møller Krag i Odense).
6. *) Frits Sophus Jensen (Vinhandler Jensen i Odense).
7. *) Hans Christian Diderik Müller (Broder til No. 6 i IV Cl.).
8. *) Thomas Georg Schøller (Ahrre, Major v. Schøller).
9. *) Johannes Hermann Henrichsen (Rectors Son).
10. *) Christian Schmidt Thomsen (Pastor Thomsen i Gamtofte).

Til Optagelse i Skolen i det følgende Skoleaar ere hidtil anmeldte 22.

5. Afgangsexamen.

I Overensstemmelse med den provisoriske Plan for de ubivdede Skoler § 18 No. 2 blev Afgangsexamen for første Gang afholdt ved Odense Cathedralskole af Skolens Lærere fra den 13 til den 20 September 1845. Til at indstille sig til denne Examen ansaas for modne følgende Disciple:

1. Jens Julius Hansen, Søn af Hr. Proprietair Hansen til Kragsberg, født paa Christiansdal ved Odense den 17 Juli 1828, indtraadte i Skolen Octbr. 1841.

2. **Henrik Steffens Knudsen**, Son af Hr. Probst Knudsen, Sognepræst i Giislev og Ellested i Fyen, født i Nørre Næraa i Fyen den 18 April 1827, kom i Skolen Octbr. 1838.

3. **Peter Chr. Bagger Christensen**, Son af afd. Røbmand Christensen, født i Faaborg den 17 Februar 1828, kom i Skolen April 1840.

4. **Andreas Gabriel Fich**, Son af Hr. Hoffskomager Fich, født i Odense den 30 Septbr. 1827, kom i Skolen Octbr. 1839.

5. **Severin Laurits Sørensen**, Son af Hr. Forstander for Realskolen Sørensen, født i Odense den 3 Juli 1826, optoges i Skolen i Begyndelsen af 1842.

6. **Nasmus Lassen**, Son af Hr. Probst Lassen i Overndrup i Fyen, født i dette Sogns Præstegaard den 5 Mai 1827, optoges i Skolen Octbr. 1840.

7. **Ferdinand Hansen**, Son af Hr. Møller Hansen, født i Nærheden af Svendborg den 4 Octbr. 1826, kom i Skolen Octbr. 1839.

8. **Wilhelm Ferdinand Wandler**, Son af afd. Capitain Wandler, født paa Skovsgaard i Paarup Sogn i Fyen den 30 Juli 1825, kom i Skolen Octbr. 1838.

Som Examenscommisarier mødte, efter Directionens Opsordning, Dhrr. Professorer Conferentsraad Ørsted, Madvig og Welshow, hvilke deltog i Censuren over samtlige Fag. Den skriftlige Probe foretoges i Skolens Vo-cale, den mundtlige paa Consistorium.

De skriftlige Opgaver vare:

1. **Latinisk Stiil**: „Det er bekjendt, at der hos Nørmerne var fastsat en vis Formue for Senatorstanden, saa at Ingen, der ikke besad den, kunde have Plads i Senatet.

Men man har opkastet Twivl, om dette havde været saaledes fra den ældste Tid eller senere var indfort. De, som troe det Sidste, beraabe sig paa Plinius's Vidnesbyrd, som antager, at hos de gamle og usordærvede Romere Fattigdom ikke har været til Hinder for den høieste Værdighed og beskytte deres Mening ved de Exempler, som i den ældre Historie omtales paa fattige Senatorer. Hvo har ikke læst, at Valerius Publicola og Agrippa Menenius bare saa fattige, at de ikke efterlodde det, hvorfor de kunde begraves, eller at i en sildigere Tid Attilius Regulus og C. Fabricius levede i trange Kaar? Men jeg er dog bange for, at man i denne Sag ikke ganske rigtig har vurderet Bevisernes Vægt. Thi naar vi see, at lige fra Servius Tullius's Tid hele Folket var inddelte efter Census til at bære Statens Byrder og udøve Nettigheder, er det aldeles sandsynligt, at der ogsaa ved den høieste Stand er blevet taget Hensyn til Formuen, især da Romerne vilde, at Maadeherren skulde holde sig fjern fra Kjøbmandskab og lignende Erhverv, for at han ikke, idet han stræbte efter Fordeel, skulde svigte Staten. I Fortællingerne om Senatorernes Fattigdom synes at være nogen Bildfarelse; dog vilde det være for vidtløftigt her at oplyse, hvori denne ligger."

2. Oversættelse fra Latin til Dansk: Livius XLII. 7 fra Magnus exercitus Ligurum contulerat se in oppidum Caryustum, intil c. 8 litterasque senatori de rebus ab se gestis misit.

3. Historisk Opgave: „Italiens Skjebne i de første 77 År efter det vestromerske Riges Omstyrte.“

4. Opgave i Religion: „Hvoraf udspringer og hvori bestaaer den sande Religionsitet og hvilke ere de Sindsskemninger, som modarbeide eller forbansle dette Sindelag og deraf bor undgaaes?“

Candidaterne have ved denne Eramen erholdt følgende Charakterer:

Candidaternes Navne.	Udøvelse i Mødermalet.	Hovedcharakterer.										
		Fransf.	Zypf.	Geometrie.	Arithmetik.	Geographie.	Historie.	Religion.	Skrift.	Graeff.	Latin.	Latinif Stiil.
J. J. Hansen.	mg.	ug.	mg.	ug.	*ug.	mg.	mg.	mg.	mg.	ug.	mg.	Første Charakteer.
S. St. Knudsen.	g.	mg.	tg.	mg.	mg.	mg.	mg.	mg.	ug.	mg.	mg.	Første Charakteer.
P. Chr. B. Christensen.	mg.	mg.	g.	mg.	ug.	mg.	mg.	mg.	ug.	g.	g.	Første Charakteer.
A. G. Sich.	mg.	mg.	g.	mg.	mg.	mg.	g.	mg.	g.	mg.	mg.	Første Charakteer.
S. L. Sørensen.	mg.	mg.	g.	g.	g.	g.	mg.	ug.	ug.	mg.	mg.	Første Charakteer.
R. Lassen.	mg.	g.	mg.	mg.	mg.	g.	g.	tg.	g.	ug.	g.	Anden Charakteer.
F. Hansen.	g.	g.	mg.	g.	mg.	g.	g.	tg.	g.	mg.	mg.	Anden Charakteer.
W. F. Wandler.	mg.	g.	tg.	mg.	mg.	mg.	g.	tg.	g.	mg.	g.	Anden Charakteer.

6. Stipendier og Legater.

Om Størrelsen af Stipendiefondens Capital findes de fornødne Oplysninger i Programmet for 1844. Stipendieoverskudsfonden er blevet forsøgt med 1448 Mbd. 43 f. og udgjør efter sidste Aars Regnskab 8496 Mbd. 43 f. Dog maa bemærkes, at deri er indbefattet den største Deel af Oplagene for de for Tiden i Skolen værende Disciple, som nyde eller have nydt Beneficier.

Bed Universitetsdirectionens Resolution af 30 September 1845 ere Beneficierne i Skoleaaret 1845 fordelede saaledes:

Høieste Stipendium 50 Mbd.: P. C. Cramer, J. P. S. Petersen, A. G. H. Reimer, Chr. Nielsen, Fr. Møller, N. Chr. Møller.

Mellemste Stipendium 35 Mbd.: H. N. Larsen, B. C. H. Guldberg, W. Thomsen, H. W. Bülow, P. C. L. Petersen.

Laveste Stipendium 20 Mbd.: H. N. Becher, E. F. E. Jensen, C. J. A. Belschner, H. L. Thomsen.

Før de fleste af disse Stipendiater bliver det hele Beløb oplagt eller dog kun 5 Mbd. deraf udbetalt.

Fri Undervisning: J. Knudsen, L. N. Friis, P. Mariager, P. Clausen, P. B. Lassen, J. M. Lassen, N. P. B. Müller, N. Møller, G. F. Wandall, M. Ch. Wiibroe, Ch. F. Kaalund, A. N. Belschner, F. U. Bülow (ved Skr. af $\frac{1}{2}$), samt, som extraordinaire Gratister, E. F. Nielsen, F. A. Henrichsen, J. Paludan-Müller og J. H. Henrichsen.

Nedsat Betaling: L. N. Krøg.

De to Skolen tillagte Portioner af det Moltkiske Legat, hver paa 40 Mbd., oppebares af Disciplene H. St. Knudsen og H. W. Bülow. Da den første ved Skoleaarets Begyndelse var afgaet til Universitetet og derved een Portion var blevet ledig, er denne Portion af Legatets Ephorus blevet tildeelt Broderen Joh. Knudsen.

Det Baggeriske Præmielegat for 4 flittige og skifelige Disciple af de to øverste Classer (2 Portioner paa 4 Mbd. og 2 paa 3 Mbd.) tildeles ved Censuren efter Hovedexamen Disciplene J. P. S. Petersen og Chr. Nielsen af 6te Cl., G. W. E. Crane (eenstemmigen) og P. Clausen af 5te Cl.

I Fundatsen af 8 Juli 1789, ved hvilken sal. Etatsraad Frederik Bagger til Juulstøv legerede 20000 Mbd. til forskjellige Stiftelser i Fyens Stift, hedder det blandt Andet: „Herforuden skal til en Opmuntring som Præmie for de to sædeligste og flittigste Disciple, saavel i Odense- som Nyborg-Skolers tvende øverste Lectier uddeles saaledes, at hver af disse to faaer i begge Skolers tvende øverste Lectier strax efter Examen 4 Mdlr., og i næste Lectie hver 3 Mdlr., som ialt udgjor 14 Mdlr.“ Da Forholdene efterhaanden havde forandret sig betydeligen, især ved Oprættelsen af flere Classer, saa at Legatet, hvis det skulle uddeles efter Fundatsens Bogstav, vilde være indskrænket til et i Forhold til Freqventens ringe Antal af Disciple og derved ofte en mindre Værdig vilde erholde det blot paa Grund af, at han var i en af de to øverste Classer og relative den værdigste i denne Classe, henvendte jeg mig til Stiftsovrigheden (under hvilken dette Legat sorterer) med Forslag til en Modification i Legatets Bestemmelser. Efterat Sagen var forelagt Cancelliet og dette havde corresponderet derom med Universitetsdirektionen, tilmeldte forstørnede Collegium i Begyndelsen af

Juli Maaned Stiftsovrigheden, at det havde overladt Sa-
gens Afgjørelse til Universitetsdirectionen, hvorefter Rector
under 26 Juli 1845 igjennem Ephoratet erholdt Directio-
nens Resolution af 19 f. M., saaledes lydende:

„Efterat Directionen har brevverlet med det Kongelige
Danske Cancellie i Anledning af det af Stiftsovrigheden un-
der 2 April sidstleden gjennem sidstnævnte Collegium indsendte
Andragende, hvori Odense Cathedralskoles Rector, Professor
Henrichsen har indstillet, at der i Henseende til Uddelingen
af de ved Etatsraad Baggers Gavebrev af 8 Juli 1789
fastsatte Præmier af ialt 14 Ndlr. for de tvende sædeligste
og flittigste Disciple i Skolens 2 øverste Classer for Frem-
tiden maa træffes den Forandring, at Disciplene fra 4de til
7de Classe inclusive blive qvalificerede til at nyde bemeldte
Præmie, saaledes, at den ved det nævnte Legat bestemte
større Præmie uddeles til 7de og 6te Classes og den mindre
til 5te og 4de Classes Disciple, vil Directionen, ligesom Can-
celliet har erkærret, at Samme Intet finder at erindre imod
de i Forslag bragte Modificationer, som begrundede i de
forandrede Forhold, ogsaa fra sin Side ikke negte sit Sam-
tykke til den foreslaade Forandring, og Man skulde derfor
tjenstlig have Ephoratet anmodet om desangaaende at med-
dele Vedkommende fornøden Underretning.“

Det større Baggeriske Legat for Dimissi, hvorf af 3
Portioner (omtrent 56 Nbd. hver) vare disponible (den ene
fra 1843, i hvilket Åar kun een Candidat blev dimitteret)
erholdt Dimittenderne A. G. Fich, S. L. Sørensen og
W. F. Wandler; ligeledes bleve af Frøken Ernsts Le-
gat for Dimissi de tvende større Portioner (70 Nbd. hver)
tildeelte H. St. Knudsen og R. Lassen og af de 5

mindre (56 Mbd. hver) 2 tillagte J. Jul. Hansen og Chr. P. B. Christensen. De 3 øvrige Portioner blev oplagte. Endelig blev af samme Legats Beholdning en extraordinair Understøttelse af 50 Mbd. tilstaaet Stud. theol. Fr. Selmer, som var dimitteret 1844.

7. Udtog af Skolens Regnskab for Året 1845.

Indtægt.	β	β
1. Beholdning efter Regnskabet for 1844	352½	
2. Indkomne Restancer fra foregaaende Åar	429 1½	
3. Renter af Skolens Formue	1077 40	
4. Jordebogsindtægter i Korn og Penge:		
A. Bondergods	560 41	
B. Tiender	5778 92½	
C. Degnepensioner	550 26½	
D. Jordskyld	26 32	
5. Indtægter af Kirker og Præstekald	352 68	
6. Skolecontingenter:		
A. Skolepenge	1100 —	
B. Lys- og Brændepenge	345 —	
C. Indstrivningspenge	120 —	
D. Testimonier	40 —	
7. Forskjellige ubestemte og extraordinaire Indtægter:		
A. For bortsolgte Bygningsmaterialier	825 26	
B. For bortsolgt Bondergods	1060 —	
C. Andre Indtægter	13 92	
8. Afdrag paa Laan, Forstud og anden Gjeld:		
A. Indbetalte Capitaler	350 —	
B. —— Gageforstud	600 —	
C. Afdrag paa forrige Kasserer Storh's Gjeld	200 —	
9. Tilstud fra den almindelige Skolefond til Opførelsen af den nye Skolebygning	38,000 —	
Summa Indtægt	51,432	88

Udgift.	$\text{z}\beta$	β
1. Gager til samtlige faste Lærere	5600	—
2. Gratificationer	133	32
3. Betaling til Timelærere	606	32
4. Godtgjørelse til faste Lærere for Extratimer	283	—
5. Pensioner	896	64
6. Regnskabsforeren.	220	—
7. A. Skatter	662	57
B. Afgifter	126	9
8. A. Til Skolens Bibliothek	362	72
B. Discipelsbibliotheket	20	—
C. Bibliothekarens Løn	50	—
9. Extraordinaire Udgifter i Anledning af den naturvidenskabelige Undervisnings Indførelse	231	36
10. Bygningernes Vedligeholdelse	232	40
11. Inventariets Vedligeholdelse samt Gymnasistikapparater	121	76
12. Brændselsfornødenheder	180	—
13. Belysningsudgifter	59	62
14. Forskjellige løbende og tilfældige Udgifter :		
a. Skoleopvarmning	100	$\text{z}\beta$
b. Neengjøring	41 — 68	β
c. Porto, Protokoller og Strive-materialier	72 — 52	=
d. Programmer og Skolehøitideligheder	105 — 32	=
e. Andre Udgifter	25 — —	=
	344	56
15. Udsatte Capitaler	350	—
16. Bevilgede Gageforstud	400	—
17. Udestaaende Restancer	335	22
18. Udgifter ifølge Decisionsposten	8	80
19. Udgifter i Anledning af den nye Skolebygnings Opsærelse :		
A. Kjøbesummen for den til Byggeplads indkjøbte Gaard	8000	$\text{z}\beta$
B. Bygningsomkostninger, Materialier og Arbeidslon	21,883 — 86½	β
	29,883	86½
Summa Udgift	41,108	52½
Indtægten	51,432	88
Beholdning	10,324	35½

8. Forøgelse af Underviisningsapparater ved Kjeb og Gaver.

Underviisningens Udvidelse, hvorved Naturvidenskaberne ere blevne optagne blandt Fagene i de øverste Classer, har foranlediget en betydelig Forøgelse af Apparaterne til disse Fag. Den 30. v. o. g. i. Samling har ved Hr. Prof. Steenstrup's Virksomhed erholdt følgende Gjenstande, hvorfra adskillige af ham ere forærede til Skolen :

1. Cranium af en Ko.
2. — Hydrochoerus Capybara, Glodsvin (Brasilien).
3. — Dasypus gymnurus, Bætedyr (Brasilien).
4. Bradypus torquatus, Unge af et Dovendyr, i Spiritus (ligesom de følg.)
5. Xelotes Coryococea.
6. Coecilia annulata.
7. Phyllostoma.
8. Axoloteles mexicanus.
9. Lepidosternum.
10. Dryophis prasinus.
11. Euprepis.
12. Chamæleo africanus.
13. Dasypus sexcinctus, Foster (samt Rygskal).
14. Iguana sapidissima.
15. Clio borealis (Grønland).
16. Chiton sp. Mexico.
17. Onuphis Eschrichtii (Kattegat).
18. Terebratula caput serpentis.

19. Anatisa lævis, Langhals, fra Øresund.
20. Skelet af Rana arvalis.
21. Foden og Benet af Colymbus septentrionalis.
22. Cyprinus Carpio, Karpeskelet.

Bed Kjøb har Skolen desuden erholdt fra Hr. Adj. Ja-e ob sen i Sorø en Insectsamling, bestaaende af 300 Number, systematisk opstillede og etiquetterede. En af Skolens forrige Disciple, Hr. Cand. theol. Vincens Strom, har foreret en smuk og ordnet Samling af indenlandsse Sommerfugle, med Løfte om ved Lejlighed at forøge den. Nogle Naturalier ere offererede af Hr. Tegnelærer Moe.

Den physiske Samling er blevet suppleret ved følgende Stykker, hvilke Hr. Cand. polytechn. Petersen velvilligen har besørget forfærdigede i København til Skolen:

1. Alwoods Falldamme med Pendul og Klokkespil.
2. Brahmas Vandtrykpresse.
3. Trykpompe i Blåkasse.
4. De Paschalske Basler.
5. Ørsteds Vandsammentryknings-Apparat.
6. Elliptisk Kar til Volgebevægelsen.
7. Et Barometer.
8. Nichollsons Flydevægt.
9. En elastisk Messingsnor til Volgebevægelsen.

Til de øvrige Dele af Undervisningen er anskaffet: 9 Exemplarer af *Histoire de Charles XII* p. Voltaire til cursorisk Læsning i Frans; endvidere til Religionsundervisningen 3 Bibler, til den geographiske Undervisning eet Exemplar af Weilands større Atlas, Cotta's Schulkarte v. Europa i 4 Blade, Weilands østlicher u. westlicher Planoglob i 8 Blade og Videnskabernes Selskabs Kort over Danmark, de 3 sidste opførbede paa Lærred og forsynede med Stokke; til Musikundervisningen 15 Expl. af Berggreen's

Sange til Skolebrug 5te Heste. Endelig ere ogsaa nogle Gymnastikapparater anskaffede.

Bed Gave af Enkesfrue Müllerh, hvis Fader Prof. Heiberg havde været Nector og hvis afdøde Mand tidligere havde været Lærer her, er Skolen kommet i Besiddelse af en betydelig Samling af Sigiller, hvorfra de fleste ere gamle og af ikke ringe historisk Interesse.

9. Bibliotheket.

Skolens Bibliothek er siden sidste Programs Udgivelse blevet forøget med følgende Skrifter (de fra Universitetsdirektionen sendte ere betegnede med †, Privates Gaver med *).

Abbildung zu Okens Naturgeschichte. Stuttgart B. 1-2.

Album af nulevende danske Mænds og Kvinders Haandskrifter i lithographerede Facsimiler. Kjøbenhavn 1816.

T. Algreen-Ussing, Kongel. Deskripter og Resolutioner o. s. v. for Året 1835. Kbhvn 1816.

Allgemeine Bibliographie für Deutschland. December 1815.

Almindeligt dansk Forlagscatalog for Årene 1813 og 1814. Kbhvn 1815.

Annaler for Nordisk Oldkyndighed, udg. af det kl. nordiske Oldskrift-Selskab 1814-1815. Kjøbenhavn 1815.

* Antiquarisk Tidsskrift, udg. af det kl. nordiske Oldskrift-Selskab. 1813-1815. 1ste Heste. Kjøbenhavn 1814. 2det Heste. ib. 1815.

Babrii Fabulae Æsopæ; Car. Lachmannus et amici editorunt. Ceterorum poetarum Choliambi ab Aug. Meinettio collecti et emendati. Berolini 1815.

† Beckers Verdenshistorie. Udgivet af J. W. Loebel.
Med J. G. Woltmanns og R. A. Menzels Fortættelser. Overs.
af J. Riise. 12 B. 5 og 6 H.; 13 Bindes 1-6 H. Kbhavn
1815, X.

T. Bergk. u. J. Caesar, Zeitschrift für die Alterthums-
wissenschaft. 3ter Jahrg. 1815. 7-12 H.: Supplementh. 1-2.
4ter Jahrg. 1816. 1-4 H. Cassel. 4.

A. F. Bergsøe, Den danske Stats Statistik. 2 B. 3 H.
Kjøbenhavn 1846.

* E. Bojesen, Kort Begreb af den danske Sproglære.
Kbhvn. 1846.

K. H. Brandes, Literarische Zeitung. 12ter Jahrg. 1815.
Berlin 1815.

† H. Brøchner, Om det jødiske Folks Tilstand i den per-
siste Periode. Kbhavn 1815. (Magisterdisputat).

† Budget for Aar 1816. Kbhavn 1816.

H. Burmeister, Zoologischer Hand-Atlas zum Schulge-
brauch und Selbstunterricht. (illum. Kobbere). Berlin 1813.
Fol.

M. Tul. Ciceronis opera. Parisiis, apud Carol. Stephanum 1554. T. I-IV. (2 vol.). Fol.

H. N. Clausen, Tidsskrift for udenlandsk theologisk Litte-
ratur. 1815. 2-4de H. Kbhvn.

F. Creuzers Deutsche Schriften, neue und verbesserte.
Dritte Abtheilung. Leipzig und Darmstadt 1815.

W. Drumann, Geschichte Roms in seinem Uebergange von
der republikanischen zur monarchischen Verfassung. Th. I-6.
Koenigsberg. 1831-1844.

* E. og E. Erstlev, Haandbog ved Sangunderviisning i Skoler.
Kbhvn. 1815.

† Ch. H. Erstlev, Almindeligt Forfatter-Lexicon for Kongeriget Danmark med tilhørende Bilande. 8de Heste. Kbhvn. 1815.

Euripidis Tragoediae. Rec. et commentariis instr. A. J.
E. Pflugk et R. Klotz. vol. I Gothæ 1830 - 1842; vol. II. Gothæ
et Erfurd. 1831-1842.

* N. Faber, Esterretning om Fyens Stiftsbibliothek. 32 Fortsættelse. Odense 1815.

† Finantsregnskabet for Aar 1811. Kbhvn. 1816. 4.

Før Literatur og Kritik. Et Hjærdingaaarskrift udg. af Fyens Stifts literære Selskab. Ned. af L. Helweg. 3die B. 3 og 4de H. Odense 1815.

E. Freese, Das deutsche Gymnasium nach den Bedürfnissen der Gegenwart. Dresden und Leipzig 1815.

W. Freund, Wörterbuch der lateinischen Sprache, 3ten Bandes 2te Abth. Leipzig 1815.

Griechische Dichter in neuen metrischen Uebersetzungen. Herausg. von Tafel, Osiander und Schwab. 37+41tes Bändchen. Stuttgart 1815.

Grönlands historiske Mindesmærker, udg. af det kgl. nordiske Oldskrift-Selskab. 3die Binds 2det Hefte. Kjøbenhavn. 1815.

Göttingische gelehrte Anzeigen. Aarg. 1814. B. 1,3. Göttingen.

R. W. Göttling, Geschichte der römischen Staatsverfassung von Erbauung der Stadt bis zu C. Cäsars Tod. Halle 1810.

† J. F. Hagen, Ægteskabet betragtet fra et ethisk-historisk Standpunkt. Kjøbenhavn 1815. (Theologisk Licentiatdisputat).

Ferdinand Handii Tursellimus seu de particulis latinis commentarii. Vol. quartum. Lipsiae 1815.

S. F. W. Hoffmann, Bibliographisches Lexicon der gesammten Litteratur der Griechen. 2te Ausg. 3ten Th. 3te Liefer.

J. C. Hundrup, Skole-Calender, 1 og 2 H. Randers og Kjøbenhavn 1813-1815.

H. Kiepert, Topographisch-historischer Atlas von Hellas und den hellenischen Colonien in 21 Blättern. Berlin 1816. Fol.

Koldrup-Rosenvinge, Kongel. Forordninger og aabne Breve, XXIV D. 2det H. Kong Christian d. Ottendes Forordninger for 1815. Kbhvn. 1816.

* J. W. F. v. Krohne, Dänemarks beständige Unabhängigkeit. Hamborg 1777.

H. Krøyer, Danmarks Gjæse. 1-4 Hefte. (1 & 2 Hefte;
2det V. 1-2 H.) København 1838-41.

F. Kugler, Handbuch der Kunstgeschichte. Stuttgart 1812.

C. Lassen, Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes.
Gten Bandes 3tes Heft. Bonn 1845.

† H. Lehmann, De rationibus physiologicis et pathologicis
humoris aquae oculi humani. Pars prior. Havniæ 1846. (Li-
centiatdisputat).

† Lister over Examen artium og anden Examen i 1845.

† G. F. Guil. Lund, De parallelismo syntaxis græcæ et
latinæ usu casus genitivi demonstrato. Haunia 1845. (Magister-
disputat).

Mager, Ueber Wesen u. s. w. des schulmässigen Studiums
der neueren Sprachen und Litteraturen. Zürich 1843.

† Mansa, Kort over Danmark. Nørrejylland. Plan 7.

† E. Molbech, Historisk Tidskrift, udgivet af den danske
histor. Forening. 6 V. 1:2 H. Kbhavn 1845.

* E. Molbech, Historiske Aarbøger. 1 D. Kbhavn 1845.

E. Molbech, Analekter, literaire, kritiske, historiske. 1 H.
Kbhavn 1846.

Theodor Mundt, Allgemeine Literaturgeschichte. V. 1-3.
Berlin 1816.

C. O. Müller u. C. Oesterley, Denkmäler der alten
Kunst. Th. I. Göttingen 1835. II, 1-2 H.

Müller og Bull, Europas kort 1ste Plan.

Poul M. Møller, Efterladte Skrifter. V. 1-3. Kbhavn
1839-1843.

(C. F. Naegelsbach) Uebungen des lateinischen Stils.
1-3 H. Nürnberg 1829-1844.

† Oversigt over det kl. danske Videnskabernes Selskabs For-
handlinger og dets Medlemmers Arbeider i Aaret 1845. No. 5-8.

F. Passow, Handwörterbuch der griechischen Sprache. Neu
bearb. und zeitgemäss. umgestaltet von V. C. F. Rost, F. Palm
und O. Kreussler. 1 B. 2 Abth. Leipzig 1845.

E. Platner u. L. Urlichs, Beschreibung Roms, Stuttg. u. Tüb. 1845.

S. D. Poisson, Traité de Mécanique. Sec. Edition. T. 1-2. Paris 1833.

† S. L. Povlsen, Emendationes locorum aliquot Homerorum. Hauniæ 1816. (Magisterdioputatæ).

† Programmer.

A. Indenlande:

1. Ved Bispevielse (J. P. Mynster, Annalium Paulinorum adumbratio).

2. Københavns Universitetets Fest i Anl. af Kongens Fødselsdag 1845 (D. F. Eschricht, Om de uvilkaarlige Livsbyttringers Forhold til de vilkaarlige).

Reformationsfest og Rectorstiftet ved Kbhvns Universitet 1845 (C. F. Bornemann, Meditationes de natura et origine juris).

3. Sorø Akademies Fest i Anl. af Kongens Fødselsdag 1841 (J. J. S. Steenstrup, Om Hermaphroditismen); 1845 (C. Hauch, Om flere af den ældre Verdens religiøse Myther).

4. Skoleesterretninger og Indbydelseskrifter for Åar 1845 fra de lærde Skoler og høiere Realskoler

a) i Kongeriget:

Aalborg Cathedralskole (V. H. Colding, Nogle latinske Synonymer); Aarhus Cathedralskole (J. Røgind, Om den formale Dannelse); Aarhus Realskole; Borgerdydskolen paa Christianshavn (M. Hammerich, Om Realskolens Bæsen), Frederiksborgs lærde Skole (J. P. F. Konigssfeld, Prøver af en Lærebog i Verdenshistorien); Horsens lærde Skole (B. Storm, Adskillige bemærkninger); Kolding lærde Skole (C. F. Ingerslev, Epistola critica ad C. F. S. Alschefski); — i Anledn. af den nye Skolebygnings Indvielse (Ingerslev, Bidrag til Skolens Historie. Cantate); Metropolitan-skolen; Nyborg borgerlige Realskole; Nykøbing Cathedralskole (E. P. Rosendahl, De modestia et temperantia); Odense Cathedralskole (F. W. Wiehe, Græsk Accentlære); Randers lærde Skole;

Ribe Cathedralskole (Tre Taler ved Rectors Indsættelse); Noeskilde Cathedralskole (S. N. J. Bloch, Om Accentuationens Gyldighed i de gamle Sprog); Rønne lærde og Real-Skole (H. K. Whittle, Blandede Bemerkninger); Slagelse lærde Skole (S. B. Thrigé, De bremiske Erke-biskoppers Bestræbelser for at vedligeholde deres Højhed over den nordiske Kirke); Sorø Akademies Skole (E. F. Voje-sen, Bidrag til Fortolkningen af Aristoteles's Bøger om Staten 2den Deel); v. Westens Institut; Viborg Cathedralskole (C. C. Ølsen, Nogle Bemerkninger ang. Undervisningen i Modersmaalet i de lærde Skoler); Vordingborg lærde Skole (E. Lembecke, Oversigt over Europas Folkestammer);

b) i Hertugdommet Slesvig:

Flenssborg lærde Skole (G. C. Th. Franke, Versuch einer Beantwortung der Frage: Wie soll die Straußische Ansicht vom Christenthume aufgefaßt und widerlegt werden?); Haderup-levs lærde Skole (C. A. Brauneiser, M. T. Ciceros zweite Rede gegen den Verres); Husum lærde Skole (J. K. G. Schütt, die nordische Sage von den Wölfungen und Gjufungen); Slesvig Domskole (Hudemann, Ueber Magos Schicksale und die Begebenheiten vor der Schlacht bei Zama);

c) i Hertugdommet Holsteen:

Aitona Gymnasium (Brandis, Ueber die Auflösungen der numerischen Gleichungen); Glückstadt lærde Skole (H. Hagge, Einige Bemerkungen über die lex Servilia repetundarum); Kiels „Stadtschule“; Meldorf lærde Skole (H. Dohrn, Ueber Eato den Aeltern und dessen Lebensverhält-nisse); Plönslærde Skole (Th. Möller, Zur Bestimmung des classischen Ausdrucks);

d) Bessestad lærde Skole (B. Gunnlaugsson, Leidavistir til ad thefka sjörnur. Þyrrí parturinn).

B. Skoleesterretninger og Indbydelsestexter fra Kongeriget Preussens høiere Skoler for Åar 1811:

Provinsen Brandenburg: Berlin (Friedrich-Wilhelms Gymnasium, Friedrichs-Verdersche G., Joachimsthaler G., Collège

Royal Français, Real Gymnasium, Königl. Realschule, Gewerbschule); Brandenburg (Ritteracademie, Gymnasium); Cottbus (Gymn.); Frankfurt a. d. O. (Gymn.); Guben (Gymn.); Königsberg i. d. Neumark (Gymn.); Luckau (Gymn.); Neu-Ruppin (Gym.); Potsdam (Gymn.); Prenzlau (Gymn.); Sorau (Gymn.); Züllichau (Pädagogium Steintartianum).

Provindsen Pommern: Cöslin (Gymn.); Greifswalde (Gymn. Bilag); Putbus (Kl. Pädagogium); Stargard (Gymn.); Stettin og Neu-Stettin (Gymnaster); Stralsund (Gymn.).

Provindsen Posen: Bromberg (Gymn.); Lissa (Gymn.); Meseritz (Kl. Realschule); Posen (Friedrich-Wilhelms Gymn., Maria Gymn.); Trzemeszno (Gymn.).

Provindsen Preussen: Braunsberg (Gymn.); Canis (Gymn.); Culm (Gymn.); Danzig (Gymn.); Deutsch-Crone (Progymnasium); Elbing (Gymn.); Gumbinnen (Gymn.); Königsberg (Friedrichscollegium, altstädtisches Gymn., kneiphöfisches Stadtgymnasium); Lyck (Gymn.); Marienwerder (Gymn.); Rastenburg (Gymn.); Rossel (Progymn.); Thorn (Gymn.); Tilsit (Gymn.).

Rhynprovindsen: Aachen (Gymn.); Bedburg (Ritteracademie); Bonn (Gymn.); Cleve (Gymn.); Coblenz (Gymn.); Cölln (Friedrich-Wilhelms Gymn., katholisches Gymn.); Düren (Gymn.); Düsseldorf (Gymn.); Duisburg (Gymn.); Elberfeld (Gymnasium, Real- und Gewerbschule); Emmerich (Gymn.); Esen (Gymn.); Kreuznach (Gymn.); Münstereiffel (Gymn.); Saarbrücken (Gymn.); Trier (Gymn.); Wetzlar (Gymn.).

Provindsen Sachsen: Eisleben (Gymn.); Erfurt (Gymn.); Halberstadt (Gymn.); Halle (lateinische Hauptschule, königl. Pädagogium, Realschule im Waisenhause); Heiligenstadt (Gymn.); Magdeburg (Königl. Domgymnasium, Pädagogium in u. L. Frauen-Kloster); Merseburg (Domgymn.); Mühlhausen (Gymn.); Naumburg (Domgymn.);

Nordhausen (Gymn.); Pforta (tillige Festprogram til Stiftelsens 300-aarige Jubilæum); Quedlinburg (Gymn.); Rößleben (Klosteschule); Salzwedel (Gymn.); Schleusingen (Gymn.); Stendal (Gymn.); Torgau (Gymn.); Wittenberg (Gymn.); Zeitz (Stiftsgymn.).

Provindsen Schlesien: Breslau (königl. Friedrichs Gymn., königl. kathol. Gymn., Maria-Magdalena-Gymn., Elisabeth Gymn.); Brieg (Gymn.); Glaß (Gymn.); Gleiwitz (Gymn.); Glogau (Königl. evangelisches Gymn., Königl. kathol. Gymn.); Görlitz (Gymn. Dertil et Vilag). Hirschberg (Gymn.); Lauban (Gymn.); Leobschütz (Gymn.); Liegnitz (Ritteracademie, Königl. u. Stadt-Gymn.); Neisse (Gymn.); Oels (Gymn.); Oppeln (Gymn.); Ratibor (Gymn.) Sagan (Progymn.); Schweidnitz (Gymn. Dertil et Vilag).

Provindsen Westphalen: Arendsee (Gym.); Bielefeld (Gymn.); Coesfeld (Gymn.); Dortmund (Gymn. Dertil et Vilag); Hamm (Gymn. Dertil et Vilag). Herford (Gymn.); Minden (Gymn.); Münster (Gymn.); Paderborn (Gymn.); Recklinghausen (Gymn.). Soest (Archigymnasium).

Claudii Ptolemæi Geographiæ Libri octo. Edd. F. G. Wilberg & H. F. Grashof. Fasc. VI. Essendiæ 1845. 4.

B. v. Raasløff, Skildring af de politiske og militaire Forhold i Algerie i Aarene 1840 og 1841. Kbhavn 1846.

† L. L. Reumert, De auscultatione obstetricia ejusque vi in forcipe applicando. Hauniae 1845. (Doctorisdisputatæ).

H. Ritter, Geschichte der Philosophie. 8ter Theil. Hamburg 1845.

Römische Dichter in neuen metrischen Uebersetzungen. Herausgegeb. von G. L. F. Tafel, C. N. von Osiander und G. Schwab, 38tes Bändchen. Stuttgart 1845.

C. E. Scharling og C. T. Engelstoft, Theologisk Tidskrift. 9 B. 2 H. Kbhavn 1845.

- H. Scherer, *Der Sundzoll, seine Geschichte, sein jetziger Bestand und seine staatsrechtlich-politische Lösung.* Berlin 1815.
- J. F. Schouw, *Natur-Skildringer. En Række af almen-fattelige Forelæsninger.* Anden Samling. Kbhavn 1845.
- J. F. Schouw, *Dansk Ugeskrift.* Anden Række. 7-8 Bind. Kbhavn 1845-1846.
- F. H. C. Schwarz, *Lehrbuch der Erziehung und des Unterrichts.* 4te Aufl. Neu bearb. von Dr. W. J. G. Curtman. 1-3 Th. Heidelberg 1843-44.
- † H. V. Selmer, *Kjøbenhavns Universitets Årbog for 1844.* Kjøbenhavn.
- M. Seuffert, *Materialien zum Uebersetzen aus dem Deutschen ins Lateinische.* Brandenburg 1844.
- J. Siebelis, *Quæstiones Lucretianæ.* Lipsiæ 1844.
- Sophoclis Tragoediæ, rec. et explan. E. Wunderus. Ed. sec. vol. I. Gothæ et Erfordiæ 1839-40. vol. II. Gothæ 1841-1844.
- K. v. Spruner, *Historisch - Geographischer Atlas.* 1-8 Lieferung. (9 Hefter med 9 Hefter Text). Gotha 1837-1845.
- † A. Steen, *De vi et natura infiniti mathematici.* Hauniæ (1845). 4. (Magisterdisputat).
- Strabonis *Geographica* rec. G. Kramer. Berolini 1844.
- † *Thesaurus græcæ lingvæ ab Henrico Stephano constructus.* Edd. C. B. Hase, G. et L. Dindorff. Vol. 5, Fasc. 6. vol. 6, Fasc. 5. Parisiis.
- M. A. Thiers, *Histoire du Consulat et de l'Empire.* Livr. 1-24. Bruxelles 1845.
- * H. J. Thue, *Læsebog i Moderåmalet for Norske og Danse.* Kristiania 1846.
- * O. W. Tidemann, *Hebraisk Læsebog for de første Begyndere.* Kbhavn 1846.
- W. Wachsmuth, *Hellenische Alterthumskunde.* 2 B. 6-8 II. Halle 1845-1846.
- * Bedel Simonsen, *Familie-Esterretninger om de danske*

Ruders for 200 Aar siden uddøde Adelsfægt. Andet Heste.
Odense 1845.

* Bedels Saxo, udg. af Samfundet til den danske Literaturfæstremme. Første Levering. Kjøbenhavn (1845).

(Weiland) Allgemeiner Hand - Atlas der ganzen Erde. Weimar (71 Kart). Imp. Fol.

* C. H. Winther, Geographist Lære- og Læsebog for Borger og Bonde. Odense 1845.

J. J. A. Worsaae, Blekingske Mindesmærker fra Hedenold, betragtede i deres Forhold til de øvrige skandinaviske og europæiske Oldtidsminder. Kjøbenhavn 1846. 4.

Discipelbiblioteket har iaaar modtaget følgende Tilvært:

Blicher's Vinterbestilling 1844:45.

Böttiger, Magazin for Natur- og Mennebefundskab.

Cooper, Lionel Lincoln.

- Havfruen.
- Den sidste Mohicaner.
- Steppen.
- Lodsen.
- Colonisterne.
- Wyandotte.

C. Lever, Tom Burke.

Marryat, Peter Simple.

- Jacob Erlig.
- Paschaen.

- Møhl's Skildringer af Jordens Mærkværdigheder.
Nabofamilierne.
Palzow, Jacob v. d. Nees.
Riises Archiv for Historie og Geogr.
Trollope, Michael Armstrong.
Chr. Winther's Digte, gamle og nye.
Oehlenschläger, Gjenfærdet paa Herlufsholm.

Den offentlige Examten

i

Odense Cathedralskole for Aaret 1846

foretages i følgende Orden:

Tirsdagen den 21 Juli.

- 8—12. VI, V Cl. } Latinſt Stiil.
- 8—11. IV, III — }
- 8—10. II, I Cl. Regning.
- 12—1. Sangprøve paa Gymnasiet.
- 3—6. VI Cl. Version.
- 3—6. V Cl. Religion.
- 3—5. IV Cl. Græſt.

Onsdagen den 22 Juli.

- 8—12. VI, V, IV Cl. Udarbeidelse i Modersmaalet.
- 8—11. III, II, I Cl. Dansk Stiil.
- 3—6. VI Cl. Skriftilig Prøve i Mathematik.
- 3—5½. IV Cl. Religion.
- 3—5. III Cl. Regning.
- 3—6. II, I Cl. Dansk.

Torsdagen den 23 Juli.

- 8—11. VI, V Cl. Tydſt ſtiiſl.
- 8—11. III Cl. Dauſt.
- 8—11. II, I Cl. Tydſt.
- 3—6. V Cl. Græſt.
- 3—5. IV Cl. Naturhistorie.
- 3—6. III Cl. Religion.

Fredagen den 24 Juli.

- 8—12. VI Cl. Religion.
- 8—11. IV Cl. Mathematik.
- 8—11. III Cl. Latin.
- 11—1. V Cl. Naturhistorie.
- 3—5. VI Cl. Naturhistorie
- 3—6. II, I Cl. Religion.

Løverdagen den 25 Juli.

- 8—12. VI Cl. Latin.
- 8—11. V Cl. Historie og Geographie.
- 8—10. IV Cl. Tydſt.
- 10—1. III Cl. Græſt.
- 3—6. VI Cl. Fransſt.
- 3—6. II, I Cl. Naturhistorie.

Mandagen den 27 Juli.

- 8—12. VI Cl. Mathematik.
- 8—11. III Cl. Tysk.
- 8—10. II Cl. Historie og Geographie.
- 3—6. VI Cl. Hebraist.
- 3—5. V Cl. Fransk.
- 3—6. IV Cl. Historie og Geographie.

Tirsdagen den 28 Juli.

- 8—12. VI Cl. Historie og Geographie.
- 8—10. IV Cl. Fransk.
- 10—1. III Cl. Naturhistorie.
- 11—1. I Cl. Fransk.
- 3—6. V Cl. Mathematik.
- 3—5. II Cl. Fransk.

Onsdagen den 29 Juli.

- 8—12. VI Cl. Græsk.
- 8—10. V Cl. Tysk.
- 8—11. III Cl. Historie og Geographie.
- 3—6. VI Cl. Tysk.
- 3—5_½. IV Cl. Latin.
- 3—5. I Cl. Historie og Geographie.

Torsdagen den 30 Juli.

- 8—12. VI Cl. Naturlære.
8—11. III Cl. Fransf.
10—1. V Cl. Latin.
11—1. II Cl. Latin.

Fredagen den 31 Juli Kl. 10 foretages
Translocationen i Gymnasiets Auditorium.

Mandagen den 31 August Kl. 8 foreta-
ges Indlemmelsesprøven med dem, som ere an-
meldte til Optagelse i Skolen.

Disciplenes Fædre og Foresatte samt andre Sko-
lens og Videnskaberne Velhyndere indbydes herved
til at høre denne Examens mundtlige Deel og
Translocationen med deres Nærværelse.

Henrichsen.

